

[1st September 1959]

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959, as amended be passed’.

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(3) THE MADRAS AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 9 OF 1959).

MR. SPEAKER: ஒரே ஒரு விண்ணப்பம். யாராவது அங்கத்தினர் பேச வேண்டுமென்று சொன்னால் என்னிடத்தில் பெயர் கொடுக்க வேண்டும். மந்திரி அவர்களைப் பேசக் கூப்பிட்ட பிறகு, கனம் அங்கத்தினர் சம்பத் பேச வேண்டும் என்று எழுந்தது போல் இனி ஏற்படக்கூடாது. ஆகவே இனி மசோதாவின்மேல் யார் யார் பேச வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ, அவர்கள் என்னிடத்திலாவது அல்லது கட்சிக் கொரடாவினிடத்திலாவது முன்பே பெயர் கொடுத்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:** Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959), as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration’.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா முதன்முதலில் இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டபோது இதன் விவரங்களை எல்லாம் நான் விளக்கினேன். அப்போது விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட பல அங்கத்தினர்களும் இந்த மசோதாவை மொத்தமாக ஆதரித்து, தங்கள் அபிப்பிராயங்களையும் தெரிவித்தார்கள். அதன் பிறகு இந்த மசோதா இரண்டு மன்றங்களையும் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டது.

பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் இந்த மசோதாவைப் பற்றி இது சம்பந்தப்பட்ட பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் எழுத்து மூலமாகப் பெற வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதன்பேரில் அதுவும் கோரப்பட்டது. எழுத்து மூலமாக வந்த அபிப்பிராயங்களையும் பொறுக்குக் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்தோம். மேலும் ரெகுலேட் மார்க்கெட் நடைபெறும் ஸ்தலங்களை நேரிலே சென்று பார்வையிட்டு வரவேண்டுமென்று பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் கருதினார்கள். அதே வகையில் சில இடங்களையும் நேரிலே சென்று பார்வையிட்டு பல விஷயங்களை தெரிந்து கொண்டார்கள். அதோடு கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி நடைபெறும் இடங்களையும் சென்று பார்வையிட வேண்டும் என்கிற அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன் பேரில் நேரிலேயே சென்று சேலம் போன்ற நகரங்களில் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்கிற விவரங்களையும் தெரிந்துகொண்டு வந்தார்கள். இப்படி எல்லாம் பல விஷயங்களையும் தெரிந்துகொண்டபின் பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் சில நாட்கள் உட்கார்ந்து நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து சில திருத்தங்களுடன் இந்த மசோதாவை உருவாக்கினார்கள். அவர்கள் உருவாக்கித் தந்த மசோதாவைத் தான் இப்போது சபை முன்பாக நான் சமர்ப்பித் திருக்கிறேன்.

சேலக் கமிட்டியினால் செய்யப்பட்ட சில முக்கியமான திருத்தங்களை மட்டும் இப்போது சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். முன்பு கமர்ஷியல் க்ராபஸ் என்பதற்கு மட்டும் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி

1st September 1959]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

என்று இருந்தது. அதை எல்லா விவசாயப் பொருள்களுக்கும் ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி என்று ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதாக இந்த மசோதாவைத் தயாரித்திருந்தோம். இதில் டைரி பாரம், லேப் ஸ்டாக் என்ற இரண்டும் கூட விவசாயப் பொருள்கள் என்பதோடு சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இதைப் பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, பால் விஷயங்கள்—டெரி பாரம், கால் நடைகள்—லேப் ஸ்டாக்—என்ற இரண்டையும் நீங்கலாக அக்ரிகல்சரல் ப்ராட்யூஸ் என்பதற்கு டெபனிஷன் கொடுக்கலாம் என்று திருத்தி இருக்கிறார்கள். இது இரண்டையும் சேர்க்க வேண்டாம் என்று செய்திருக்கிறார்கள்.

மேலும், ஏற்கனவே கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி இருக்கிற இடங்களில் அவற்றையே ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியாகக் கருதலாம் என்று செய்திருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்று. லேசென்சு கொடுப்பதற்கு மறுத்தாலோ அல்லது கொடுத்திருந்த லேசென்ஸை ரத்து செய்தாலோ முன்பு அவ்விலாகா டைரெக்டருக்கு அப்பீல் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று இருந்தது. ஆனால் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இதை மாற்றி கலெக்டருக்கு அப்பீல் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று செய்திருக்கிறார்கள். அதற்குமேல் அரசாங்கத்திற்கு ரிவிஷன் செய்யலாம் என்றும் இப்போது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

முக்கியமாக ஒரு திருத்தம். இதுவரையில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி அங்கத்தினர்களைத் தேர்தல் மூலமாக எடுத்தார்கள். தேர்தல் மூலமாகப் பொறுக்குவது என்பதில் அதிகச் செலவும் ஆகிறது என்று கருதி, நியமனம் மூலமாகவே அங்கத்தினர்களைப் போடலாம் என்று முன்பு மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் செலக் கமிட்டியில் மட்டும் அசல் மசோதாவில் இருந்தது போலவே அங்கத்தினர்களைத் தேர்தல் மூலமாகவே நியமிக்க வேண்டும் என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளைப் பொறுத்த வரையில் முன்பு இருந்தது போலவே நியமனம் மூலமாகவே அங்கத்தினர்களை வைப்பது என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும், இந்தக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களுடைய காலம் முன்பு மூன்று வருடமாக இருந்தது. அது இப்போது ஐந்து வருட காலமாக மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதன் கீழ் காலி ஸ்தானம் ஏற்பட்டால் கோவாப்ட் மூலமாக பூர்த்தி செய்து கொள்வது என்ற ஏற்பாடும் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியில் காலி ஸ்தானம் ஏற்பட்டால் அதை அவர்களே நியமனம் மூலமாகப் பூர்த்தி செய்து கொள்வது என்ற ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் கமிட்டியில் விவசாயிகள், வியாபாரிகள், எல்லோரும் இருக்கலாம் என்றாலும், விவசாயிகளைச் சேர்ந்த ஒருவர்தான் அதன் தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வர்த்தகர்களிடையே பிரதிநிதியைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாது. விவசாயிகளுடைய பிரதிநிதியைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வைஸ் சார்மன் போன்றவற்றுக்கு வேறு யாராவது இருக்கலாம். அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை.

தேர்தல் சம்பந்த செலவுகள், இன்னும் கமிட்டி சம்பந்தமான செலவுகள் இந்தச் செலவுகளை எல்லாம் செய்வதற்கு ஒரு பிரிவு இதிலே சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது.

சரியாக நடைபெறாத மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளை சூப்பர்சீட் பண்ணுவதாக இருந்தால் ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் பண்ணக்கூடாது. அதற்கு மேலும் அந்த உத்தரவை நீடிக்கலாம் என்றால் நீடிக்கலாம். ஒவ்வொரு வருஷமாக அப்படி நீடித்தாலும் 4 ஆண்டுகளுக்கு மேல் போகப்படாது என்கிற ஒரு வரம்பு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri M. Bhaktavatsalam] - [1st September 1959]

இன்னும் இதில் தவறுகள் செய்தால் அதை குற்றமாகக் கருதப்படும். ஆனால் இந்தக் குற்றங்கள் கம்பவுண்டு செய்வதற்கும் ஒரு விதி அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்படி அநேக முக்கியமான திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் மசோதாவின் அடிப்படைக் கொள்கை அப்படியே ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த மசோதாவைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். முக்கியமாக விவசாயிகளுடைய விளை பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை, நல்ல விலை கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்த மசோதாவின் அடிப்படை. இதிலே கடன் கொடுக்கிறது எல்லாம் வேறு விஷயம். அதை இதிலே புகுத்துவதற்கு இல்லை. ஆனால் கூட்டுறவு சங்கங்கள் கடன் கொடுப்பது, தானியங்களை வைத்துப் பாதுகாத்து பின்னாலே விற்பது என்கிற முறையில் செயல்படும். ஆகவே தான் கூட்டுறவு சங்கங்களையும் ரெகுலேட்டெட் மார்க்கெட்டாகக் கருதலாம் என்று ஒரு முக்கியமான திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த மசோதாவை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்பி, என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: Motion moved—

'That the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration'.

* SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கனவே 1939-லே சென்னை வியாபார-விளை பொருள்களுக்காக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே எந்த எந்த மாவட்டங்களில் வியாபார விளைபொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் ஒரு கமிட்டியை நிறுவி பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, தென்னாற்காடு, வட ஆர்க்காடு பகுதிகளில் மணிலா, பருத்தி முதலிய பயிர்களுக்கு இந்தக் கமிட்டி நிறுவப்பட்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்து வந்திருக்கிறது. அதனாலே எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல ஆதாயம் விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கமிட்டியின் மூலம் ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. அப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட வியாபார விளை பொருளுக்கு மட்டும் இம்மாதிரி சட்டம் இருந்தால் போதுமா? எல்லா விவசாயப் பொருள்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் பொருந்தினால்தான் நல்ல முறையில் வியாபாரம் நடைபெற்று அதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை உண்டாகும். இதைப் பரிசீலனை செய்து, 1957-ல் ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டியினுடைய சிபாரிசுகள் அடிப்படையிலேதான் சர்க்கார் இப்போது ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். இந்தச் சட்டம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடியதாகவும், இந்தச் சட்டம் வரவேற்கக்கூடியதாயும் பாராட்டக்கூடிய நிலையில் இருந்தாலும் இதிலே சில முரண்பாடுகள் இருப்பதன் காரணமாக இதை முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்க முடியவில்லை. அவ்வாறு உள்ள முரண்பாடுகளை எடுத்துவிட்டு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சட்டத்தை திருத்துவார்கள் என்று நம்பிக்கையின் பேரில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளையும், முரண்பாடுகளையும் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உண்மையிலே அப்போதுதான் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும். இந்தச் சட்டம் இரண்டு ஸ்தாபனங்களினால் அமுலாக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருப்பதால் இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வியாபார விளை பொருள்கள் அதிகமாகச் செய்யக்கூடிய இடங்களில் ஒரு கமிட்டி சர்க்காரால் ஆரம்பத்தில் நியமிக்கப்பட்டது. இப்போது இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் இந்தக் கமிட்டி தேர்தல் மூலம் நிறுவப்படுகிறது. "இதே சமயத்தில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இந்தச் சட்டத்தை ஒரு பகுதியில் அமுலாக்க முடிந்தால் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளலாமென்ற திருத்தத்தை செலக் கமிட்டியில் வற்புறுத்தினார்கள். ஆகவே நான் ஏற்றுக்கொண்டேன். இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்" என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற போதுதான் நான் வருந்துகிறேன். இத்தகைய முரண்பாடான

1st September 1959]

[Sri A. Govindasamy]

நிலைமையை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ளுவது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் ஏற்கெனவே வேர் ஹெளஸ் வைத்து வியாபாரம் செய்ததால் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயிகளுக்கோ வியாபாரிகளுக்கோ போதுமான நன்மை ஏற்படவில்லை. அதன் காரணமாகத்தான் இது கைவிடப் பட்டு 1933-ல் தனியாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அவ்வாறு ஒரு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் செய்வதென்றால் இதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். பொதுவாக கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் ஊழல்கள் அதிகமாக மலிந்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் அனுபவம் பெற்ற நண்பர் ஸ்ரீ சுப்ரமணிய கவுண்டர் அவர்களை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இவரைப்பற்றி நான் ஒன்றும் கூறவில்லை. ராஜ்யம் பூராவும் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருகின்ற காரணத்தினால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் இந்த சட்டத்தை அமுலாக்கலாம் என்ற கருத்தை அவர்கள் இந்தச் சட்டத்திலே புகுத்தி இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். இன்றைய நிலைமையில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் பல பல துற்றுக்கணக்கான ரூபாய் கொள்ளை அடித்து இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன. உதாரணமாக கடலூர் கூட்டுறவு சொஸைடியில் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் தோசம் போய்விட்டது. சிதம்பரத்தில் பல லட்ச ரூபாய் மோசடி நடந்திருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்க வேண்டுமென்று நல்ல நோக்கத்தோடு கூட்டுறவு சங்கங்களிடம் அதை ஒப்படைக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழே இந்த ஸ்தாபனத்திடம் அதை ஒப்படைக்கலாமே தவிர, இந்த சட்ட அடிப்படையிலே கூட்டுறவு சங்கத்தோடு அதை ஒப்பிடுவதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. வேர் ஹவுஸ் வைத்து வியாபாரம் செய்தால் அவர்கள் கமிஷன் வாங்குகிறார்கள். ரிஜிஸ்டர்ட் மார்க்கட் கமிட்டியில் கமிஷன் கிடைப்பது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் விருப்பினாலும் இந்தச் சட்டத்தை அவர்கள் அமுலாக்க இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(Sri M. Jagannathan in the Chair.)

அடுத்தபடியாக இந்தக் கமிட்டியின் உறுப்பினர்களுடைய காலம் ஐந்து வருஷமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்கின்ற கமிட்டியின் உறுப்பினர்களுடைய காலம் மூன்று வருஷம் தான் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது மாத்திரம் இல்லாமல் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் அமைக்கப்படும் கமிட்டிகளிலுள்ள விவசாயிகளும் வியாபாரிகளும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் அமைக்கின்ற கமிட்டியின் அங்கத்தினர் நாயினேஷன் செய்யப்படுகிறார்கள். அம்மாதிரியான முரண்பாடுகள் இந்தச் சட்டத்திலே காண்கிறோம். ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து அந்த முரண்பாடுகளை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உண்மையிலே விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முரண்பாடுகளை நீக்கி நல்ல முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்கினால்தான் விவசாயிகளுக்கு நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அளவிற்கு பலன் கி்டும்.

இப்பொழுது எங்கள் மாவட்டத்தில் மணிலாக்கொட்டை போன்ற ஒன்றிரண்டு வியாபாரப் பொருள்களுக்குத்தான் இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப் பட்டு வந்தது. இப்போது நெல் போன்ற விவசாயப் பொருள்களுக்கும் இதை நீடிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலே விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்பட வேண்டுமென்றால், கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தக் கூடாது. இதனால் மார்க்கட்டிங் கமிட்டிக்கும், கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திற்கும் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். தனிப்பட்டவர்கள் செல்வாக்கை பயன்படுத்திக்கொண்டு வியாபாரிகள், விவசாயிகளும் சேர்ந்து கூட்டுறவு சங்கத்தை அமைத்துக்கொண்டு நாங்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் இந்தச் சட்டத்தை நாங்கள்

[Sri A. Govindasamy] [1st September 1959]

அமுல் நடத்துகிறோம் அல்லது ரிஜிஸ்டாரிடம் விண்ணப்பித்துக்கொண்டு ரிஜிஸ்டார் அவர்களின் சிபார்சின் பேரில் சர்க்கார் இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்துடன் மார்க்கடிங் கமிட்டியாக அங்கீகரிக்க வழி இருக்கிறது என்று சொல்லுவார்கள். இதை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். எதிர்க்கிறோம். அரசாங்கம் இதைக் கைவிட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய திருத்தத்தை நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். புதிதாக ஏற்படுத்தியிருக்கிற வியாபாரிகள், விவசாயிகள் அடங்கிய கமிட்டியில்லை. கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பிரதிநிதியை போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாங்கள் ஏற்கவில்லை. அப்படி கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் வருகின்ற பிரதிநிதிகள் வரலாம். அவர்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய முறைகளைச் சொல்லலாம். ஆனால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தை இந்தச் சட்டத்தில் ஏற்றுக் கொண்டு நடத்துவதற்கு எங்களுக்கு அனுமதி தாருங்கள் என்று கேட்பது விந்தையிலும் விந்தையாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக இந்தக் கமிட்டிக்கு தலைவராக வரக்கூடியவர் விவசாயியாகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்று நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிபந்தனை தேவையில்லை. வியாபாரிகளாக இருந்தாலும், விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரியார் வேண்டுமானாலும் தலைவராக வரலாம் என்று இருக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே விவசாயிகள் சார்பில் 9 பேர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனப் பிரதிநிதி ஒருவரும் இருக்கிறது. விவசாயிகள் சார்பில் 10 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். தேர்தல் நடந்தால் விவசாயிகள்தான் நிச்சயமாகத் தலைவராக வர முடியும் இதற்கு சட்டத்திலே நிபந்தனை விதிக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை. இம்மாதிரி சட்டத்திலே நிபந்தனை இருக்குமானால், ஜனநாயக முறைப் படி ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முறை. ஆனால் தலைவர் தேர்தல் நடத்தப் படுவதில்லை. ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்பு வழங்கக் கூடிய சங்கடமான நிலைமை உண்டாகலாம் ஆகவே யார் வேண்டுமானாலும் தலைவராக வர வேண்டுமென்றுதான் இருக்க வேண்டும். இதை சர்க்கார் நியமிப்பதற்கு ஆன அதிகாரத்தை ஏன் வைத்துக்கொண்டு இருக்க வேண்டுமென்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆரம் கட்சியினருக்கு ஆதரவாக இருப்பதற்கு அங்கத்தினர்களுக்குப் பதவி கொடுப்பதற்காக இந்த அதிகாரம் வைத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதென்று சந்தேகத்திற்கு அது இடம் அளக்கும். அப்படி ஜனநாயக முறைப்படி தேர்த்தெடுக்காமல் கமிட்டியில் சர்க்கார் ஏன் மூன்று அங்கத்தினர்களை நியமிக்கும் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அப்படி அவர்களால் நியமிக்கப்படுகின்ற பிரதிநிதிகள் வியாபார அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருப்பார்களா? விவசாயம் அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருப்பார்களா? உத்தியோகத் துறையில் மார்க்கெட்டிங் அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருப்பார்களா? என்பதை விளக்க முடியுமா? சர்க்கார் மூன்று அங்கத்தினர்களை நியமிப்பதிலே வியாபாரிகள் இருக்கும் ஷரத்தை நான் எதிர்க்கிறேன்.

தேர்தல் நடத்தினால் செலவாகும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நாமினேஷன் முறையில் எந்தக் கட்சி பதவியில் இருக்கிறதோ அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் அவைகள் கிடைக்கும். கண் துடைப்புக்காக வேண்டி எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் ஒன்று அல்லது இரண்டு நாமினேஷன் போடுவார்கள். தேர்தல் நடத்தினால் அதிகம் செலவாகும் என்று சொன்னார்கள். தேர்தல் நடத்துவதுதான் சரி. அப்படி நடத்துவதற்கு ஒத்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். நாமினேஷன் முறையிலும் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகையால் நாமினேஷன் இல்லாமல் தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளில் நான்கு பேர்களை சர்க்கார் நியமிப்பதாக இருக்கிறது. சர்க்காருக்கு வேலை அதிகம். அப்படியிருக்க, எல்லா ஸ்தாபனங்களிலும் அதிகப் பொறுப்பை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

1st September 1959] [Sri A. Govindasamy]

இந்தச் சட்டத்தை அமுல் செய்வது விவசாய இலாகா டைரக்டரா அல்லது ரிஜிஸ்திரா என்ற நிலைமையை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாய இலாகா டைரக்டருக்குத்தான் விவசாய விஷயத்தைப் பற்றி அக்கறை இருக்கும். அப்படி இருக்கும்போது ரிஜிஸ்திரார் ஒருவர் குறுக்கே வந்து அவருடைய சிபார்சுகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது விவசாய விளைபொருள்களுக்கு லைசென்சு கொடுக்கும் அதிகாரி கலெக்டர். இந்த அதிகாரத்தைக் கலெக்டரிடமிருந்து எடுத்து கமிட்டிக்கு விடுகிறார்கள் என்று சூசகமாகத் தெரிகிறது. லைசென்சு ரத்து செய்வது, சஸ்பென்ஷன் செய்வது இவற்றிற்கான அப்பீலை கலெக்டரிடம் விடுகிறார்கள். லைசென்சு வழங்கும் அதிகாரத்தையே கலெக்டரிடம் விடலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு மேல் இருக்கும் அப்பீல் பொறுப்பை கலெக்டரிடமே வைக்கக் கூடும், என்ற என்னுடைய கருத்தை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது பீஸ் என்று மட்டும் இருக்கிறது. லைசென்சுக்கு, டிகார்ட்டி கேட்டிங்குக்கு என்று தனித்தனியாக போடுவதை விட **maximum annual fees** என்று வைத்தால் கமிட்டிக்கு அதிக வருமானம் வர வழி இருக்கிறது.

இந்த ஸ்தாபனங்களில் உள்ளவர்கள் சர்க்கார் என்.ஜி.ஓ.வினர் அனுபவிக்கும் உரிமைகளை அனுபவிக்க முடிவதில்லை. சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு கான கல்வி ரெதியோ அல்லது வைத்திய வசதியோ அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அந்த சிப்பந்திகளுக்கும் அந்தச் சலுகைகளை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் உற்சாகத்தோடு வேலை செய்வார்கள். தனித்தனியாக ஷரத்து விவாதிக்கப்படும்போது என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்தலாம் என்று நினைத்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*** Sri P. VEERAPP GOUNDER :** சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைடி வியாபார பில்லைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். இந்த மசோதாவைப் பற்றி நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லாவிட்டாலும், எதிர்காலத்தில் வரக்கூடிய ஒரு சில திருத்த அம்சங்களை அரசாங்க அமைச்சர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திண்டிவனம் தாலுகா என்னுடைய தொகுதி. அந்தத் தாலுகாவில் முக்கிய விவசாயப் பொருள் மணிலா. திண்டிவனத்தில் இருக்கக் கூடிய மார்க்கட்டிங் சொசைடியினால் அங்கு இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு தொந்தரவே தவிர பிரதிபலிக்கக் கூடிய பிரயோசனம் ஒன்றும் இல்லை. ஏழை விவசாயி, நிலத்தை உழுது, ஏரு போட்டு, தண்ணீர் பாய்ச்சி, கண்டு முதல் கண்டு விளை பொருளை வியாபாரிக்கு ஏத்தவாறு மார்க்கட்டிங் சொசைட்டிக்கு எடுத்துச் சென்றால், அந்தக் கமிட்டியில் உள்ள சூபர்வைசர் மூன்று லேபில்களைத் தயார் செய்து ஒன்றை மூட்டையின் மீது ஒட்டி, மீதி இரண்டையும் அவர் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். பிறகு மூட்டைகளிலிருக்கும் மணிலாப் பயிரை வியாபாரிகள் எல்லோரும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வந்து நிமிட்டிப் பார்த்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். ஆகையால் ஏழை விவசாயிகள் தமது பயிர்களை யார் வாங்கப் போகிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. மார்க்கெட்டிங் சொசைடியிலிருக்கும் சூபர்வைசர் அவர்களுக்குத்தான் இது தெரிகிறது. பிறகு அந்தந்தப் பயிரை விவசாயிகள் பேர்களைக் கூப்பிட்டு, அந்த வியாபாரியின் பெயரைத் தருகிறார்கள். அந்த அட்ரஸில் முழு விலாசம் இருப்பது கிடையாது. எஸ்.எஸ்.கே., ஏ. பி. கே. என்று மூன்று அல்லது இரண்டு எழுத்துப் பெயராகத்தான் விலாசம் இருக்கும். கிராம மக்களில், ஏழை விவசாயிகளில் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து பேர் படிக்காதவர்கள்தான். அவர்கள் விவசாயம் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். படித்தவர்கள் விவசாயம் செய்ய முடியாது. இந்தப் படிக்காதவர்களுக்கு

[Sri P. Veerappa Gounder] [1st September 1959]

எஸ். எஸ். கே., பி. பி. கே. என்று எழுதிக் கொடுத்தால் என்ன புரியப் போகிறது. ஆகவே அவர்களுடைய முழு விவசாயம் கேட்கும்போது, முருகன் கோவில் பக்கத்தில் இருக்கும் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த விவசாயி இந்த விலாசத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு தெருவில் இருக்கும் பெரிய போர்டுகளைப் பார்த்துக்கொண்டு சரியான விலாசத்தைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சில போர்டுகள் ஒட்டல்களாக இருக்கலாம். சில போர்டுகள் பார்பர் ஷாப்புக்களாக இருக்கலாம். இவ்வளவு சிரமப்பட்டுக்கொண்டு சரியான விலாசத்தைக் கண்டுபிடித்துப் போனால், அந்த வியாபாரிகள், இன்று நேரம் ஆகிவிட்டது, 11 மணியிலிருந்து 3 மணி வரையிலும்தான் பங்கு திறந்து இருக்கும். ஆகையால் இன்று பணம் கிடை யாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அந்த விவசாயியோ ஒரு நாளைக்கு மட்டும் சாப்பாட்டுச் செலவுக்கு பணம் முடிந்துகொண்டு வந்திருப்பான். பணத்திற்கு இவ்வளவு தாமதம் ஏற்படுவதினால் அவன் இரண்டு மூன்று நாள் சாப்பாடு இல்லாமல் கஷ்டப்பட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் தற்போது ஏற்படுகிறது.

அகவே கமிட்டிகள் மூலம் பணம் கொடுப்பதை விட்டுவிட்டு வியாபாரி கூலித்தில் போய் பணம் வாங்க வேண்டும் என்று இருப்பது உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படுவதாக இருக்காது. அதை மாற்றி கமிட்டியின் சூப்பர்வைசர்களை காலையில் சரக்கை கொடுத்தால் மாலை 3 மணி முதல் 5 மணி வரை என்று நேரத்தை நிர்ணயித்துக்கொண்டு அந்த நேரத்தில் பணத்தை விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பது என்று நிர்ணயித்துக் கொண்டால் ஒழிய விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் விளையப்போவதில்லை. இப்போது இருக்கின்ற முறையில் விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருட்களை கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டு இரண்டு மூன்று நாட்கள் பணம் வாங்குவதற்காக காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு மூட்டையோ மூன்று மூட்டையோ தலைச்சமையிலோ அல்லது வண்டியிலோ கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டு விறை சரக்கின் கிரயத்தை செலவு செய்துவிட்டு உடனடியாக பணம் கிடைக்க வில்லை யென்றால் கொண்டுவந்த விவசாயி சரக்கை தோளில் போட்டுக்கொண்டு திரும்ப போகவேண்டியது தான். ஆகவே இப்போது இருக்கின்ற முறையை மாற்றி எந்த இடத்தில் பொருட்களை கொடுக்கிறார்களோ அதே இடத்தில் பணம் கிடைப்பதற்கான வழிமுறையை வகுத்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் பணிவாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த கமிட்டியில் நடைபெறக் கூடிய ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி என் அனுபவத்தின் மூலமாக சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக ஒரு விவசாயி 10 மூட்டைகளை கொண்டு வந்து கொட்டி, அதை இரண்டு மூட்டை ஒரு குவியலாகவும், இன்னொரு மூன்று மூட்டையை ஒரு குவியலாகவும், இன்னொரு ஐந்து மூட்டையை ஒரு குவியலாகவும் வைத்திருந்தால், அந்த குவியலில் போடப்பட்டிருக்கின்ற மணி லாக்கொட்டை ஒரு நிலத்தில் விளைந்த பொருட்களாக இருந்தாலும், ஒரே இடத்தில் தயார் செய்திருந்தாலும் ஒரேயடியாக சேர்த்து ஒரே வண்டியில் கொண்டு வந்ததாக இருந்தாலும், பிரித்து போடப்பட்டிருக்கிற மூன்று குவியல்களுக்கும் வேறு விதமான விலைகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. அதாவது ஒரே இடத்தில், ஒரே நிலத்தில் விளைந்த மணிலாக்கொட்டையாக இருந்தாலும் கூட, ஒரு குவியலுக்கு 122 ரூபாய் என்றும், இன்னொரு குவியலுக்கு 132 ரூபாய் என்றும், இன்னொரு குவியலுக்கு 142 ரூபாய் என்றும் விலை நிர்ணயிக்கிறார்கள். இவ்விதம் தரம் பிரிப்பவர்கள் பெரிய நிபுணர்கள் என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். பிரிக்கப்பட குவியல் களில் உள்ள தானியங்கள் எல்லாம் ஒரே ரகம் என்று தெரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. இந்த முறையில் மார்க்கெட்டில் கமிட்டிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது இந்த கமிட்டிகள் எல்லாம் சரியான முறையில் நடைபெற வில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எதிரில் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்து கொள்கிறேன்.

1st September 1959]

SRI K. R. NALLASIVAM : சபைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுடைய உற்பத்தி பொருட்களை நல்ல முறையில் விற்பனை செய்வதற்கு ஒரு சாதனமாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் கமிட்டி மசோதா வரவேற்க வேண்டிய மசோதா தான். ஆனால் இன்றைக்கு சில இடங்களில் இம்மாதிரிப்பட்ட மார்க்கட்டிங் கமிட்டிகள் சரியான முறையில் நடைபெறாமல் விவசாயிகளுக்கு பல தொல்லைகள் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக சில இடங்களில் இம்மாதிரிப்பட்ட மார்க்கட்டிங் கமிட்டியே தேவையில்லை என்று சொல்ல வேண்டிய நிலைமையிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் இதில் ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்களைப்பற்றி எல்லாம் தங்கள் அனுபவ பூர்வமாகவே தெரிவித்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இது போன்ற விஷயங்களை விவசாயிகளுடைய பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்கின்ற விஷயத்தில் ஏற்படுகின்ற குறைபாடுகளை களைவதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு பல இடங்களிலும் விவசாயப் பொருட்களை எல்லாம் சரியான முறையில் கொண்டு போய் விற்பனை செய்ய முடியாத நிலையில் பெருவாரியான விவசாயிகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முக்கிய காரணம் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன்கள் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு வியாபாரிகள் விவசாயிகளிடமிருந்து பொருட்களை வாங்கி கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்ததின் பின்னால் இதையெல்லாம் தவிரிக்க கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இதைப்பற்றி விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் விளம்பரப்படுத்தவேண்டும். இதிலிருக்கின்ற அடிப்படை காரியங்களைப் பற்றியெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் தெரிவிக்க வேண்டும். ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் அளர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது கமிட்டிகளுக்கு எல்லாம் தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்றும், மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டிகளை பொறுத்த வரையில் தேர்தல் நடத்தவேண்டாம் தலைவரை நியமித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விதம் இருப்பது உகந்தது அல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். உண்மையில் சொஸைட்டிகளிலும் தேர்தல் முறைதான் இருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் விவசாயிகள் இதில் பங்கு பெற முடியாது. வியாபாரிகள்தான் இதில் நிர்வாகிகளாக வர முடியும். அநேகமாக எல்லா சொஸைட்டிகளிலும் விவசாயிகள் போதிய அளவு பங்கு பெறுவதில்லை. நான் எல்லா சொஸைட்டிகளையும் குறைகூறவில்லை. ஒருபக்கத்தில் சொஸைட்டிகளில் இருக்கக்கூடியவர்கள், அதில் வியாபாரிகள் அதிகமாக இருந்தால் வேறு சொஸைட்டிகளிலும் வியாபாரிகளைத்தான் அதிகமாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டு இருப்பார்கள். அவர்கள் விவசாயிகளைப்பற்றி அவ்வளவாக கவலைப்பட மாட்டார்கள். மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டிகளிலும் தலைவர்களை தேர்த்தெடுப்பதற்கு தேர்தல் முறை இருக்க வேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். இந்த மார்க்கட்டிங் கமிட்டிக்கு வியாபாரி தலைவராக வந்தாலும் சரி, விவசாயி தலைவராக வந்தாலும் சரி, சட்டரீதியாக இருந்தால் போதும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இம்மாதிரிப்பட்ட கமிட்டிகளில் உண்மையான விவசாயி இருந்தால்தான் இதன் பலனை மக்கள் சரியானபடி அனுபவிக்க முடியும். அதற்கு வேண்டிய அடிப்படையில் இந்த மசோதா அமைத்திருக்கவேண்டும், அந்த முறையில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். வியாபாரிகள் தலைவர்களாக இருந்தால் விவசாயிகள் பேரில் அவ்வளவாக அக்கரை காட்டுவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அது மாதிரமல்ல, மார்க்கட்டிங் யார்டு ஏற்படுத்துகின்ற விஷயத்தில் மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டி இருக்கின்ற இடத்திலிருந்து 10 மைல் சுற்றளவுக்குள் இந்த மார்க்கட்டிங் யார்ட் இருக்க வேண்டும் என்றிருந்தால் விவசாயிகள் நல்ல பலனை பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இல்லையென்றால் மிகவும் கஷ்டமேற்படுகிறது. உதாரணமாக திருப்பூரை எடுத்துக் கொண்டால், அங்குள்ள மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டியில் புகையிலையை எடுத்துக்கொள்வதற்கும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அப்போது திருப்பூரிலிருந்து 30 மைல், 40 மைல், சுற்றளவு

[Sri K. R. Nallasivam]

[1st September 1959]

உள்ள இடங்களில் இருந்து புகையிலையை கொண்டு வரவேண்டியிருந்தது. இதன் காரணமாக அங்குள்ள விவசாயிகள் எல்லாம் கஷ்டப்பட்டார்கள். விவசாயிகள் பொருட்களை செளகரியமாக கொண்டு வருவதற்கு வசதியான முறையில் இந்த யார்க்களை ஏற்படுத்தவேண்டும். இதே போன்றதான் ஈரோட்டில் இருந்த மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியில் மஞ்சளை வாங்குவது என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதற்கான முறையில் உத்தரவும் பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னால் அங்கு இருக்கக்கூடிய சில வியாபாரிகள் தங்களுக்கு வரக்கூடிய லாபம் போய்விடும் என்று கருதி அரசாங்கத்தினிடத்தில் எடுத்துக்கூறி மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தினிடத்திலிருந்து உத்தரவு பெற்றுவிட்டார்கள். இது போன்ற விஷயத்தில் தனிப்பட்டவர்களுடைய லாபத்தை கருதி இம் மாதிரி விதிவிலக்கு அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல, இன்னும் பல பொருட்களை மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியின் கீழ்க்கொண்டு வருவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அதற்காக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்றுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri S. LAZAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவை ஓரளவு பூராவும் பரிசீலனை செய்து பார்த்த போது ஒரு சில கருத்துக்கள் எனக்குத் தோன்றின. அவைகளைப் பற்றிப் பேச நான் முற்படுகிறேன். இம்மசோதா என்ன நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்படுகிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் ஒரு வரியில் வெகு அழகாக எடுத்துச் சொன்னார். விவசாயி அவன் உற்பத்தி செய்த பொருள்களை விற்கும்போது அவைகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வகைசெய்ய வேண்டும் என்ற முக்கிய நோக்கத்துடன் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவதாக அவர் அறிவித்தார். பொருளாதார அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, ஒரு பொருளுக்கு வியாபாரத்தில் போட்டிருந்தால் அதற்கு நல்ல விலை கிடைக்கும். ஆனால் விவசாயி விளைபொருள்களை வீட்டில் வைத்திருக்கும் போது அவனுக்கு பல சங்கடங்கள் ஏற்படுவதை சில சந்தர்ப்பங்களில் நாம் பார்க்கிறோம். வேறு பல பொருள்கள் தனக்குத் தேவைபடுகின்றன என்ற காரணத்தால் அவன் தன் விளைபொருள்களை அவசர அவசரமாக விற்க முற்படுகிறான். எனவே அப்போது யார் என்ன விலைக்குக் கேட்டாலும் அவர்களுக்கு அந்த விலைக்கு விளைபொருள்களை விற்கமுற்படுகிறான். அவசரமில்லை. நல்ல விலை வரும் என்று அவனுக்குத் தெரிந்தால் அவன் தாத்திருந்து அவைகளை நல்ல விலைக்கு விற்க முடியும். ஒன்றிரண்டு தரக்களும் விவசாயிகளை ஏமாற்றி அவனுடைய விளைபொருள்களைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கக் கூடியவர்களும் இருக்கும்போது அவர்கள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். இந்த ஏமாற்றம் நிலைமையைத் தவிர்த்து வேண்டுமென்ற நோக்கத்தால்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆனால் நாம் எதிர்பார்க்கும் பலன், ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் அல்லது கண்ட்ரோல்ட் மார்க்கெட் இருந்தால் கிடைக்குமா, அல்லது பரி மார்க்கெட்டை அனுமதித்து ஏராளமான வியாபாரப் போட்டி ஏற்படும் நிலைமையை உண்டாக்கினால் கிடைக்குமா என்று யோசிக்க வேண்டும். விவசாயி தன் விளைபொருள்களை அவசரப்பட்டு விற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலைமை தளர்த்தப்பட்டால் என்ன நேரும் என்று பார்ப்போம். நெல் உற்பத்தி செய்பவர்கள் பொறுத்திருந்தால் நல்ல விலை கிடைக்கிறது என்பதால் நெல்லை வெகு காலம் வீட்டில் வைத்திருந்து நல்ல விலை வரும்போது விற்கிறார்கள் என்று ஒரு சிலர் பேசுவதைப் பத்திரிகைகள் மூலம் அறிகிறோம். அவசரப்பட்டு விற்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாமலிருந்தால் விவசாயியின் விளைபொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும். இந்தநிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால், விவசாயிக்கு கடன் உதவியையும் ஏனைய உதவிகளையும் அளிக்க வேண்டும். விவசாயிக்கு 'கோடவன்', 'பெசிலிடன்', 'வேர்ஹெல்விங் பெசிலிடன்' முதலிய வசதிகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயி அவனுடைய விளைபொருள்களை ஒரு இடத்தில் தேக்கி வைத்திருப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுப்பதுடன், அதை விற்கும் வரையில்

1st September 1959] [Sri S. Lazar]

அவனுக்கு செலவுக்கு வேண்டிய பணத்திற்கு உதவியும் செய்தால், அவன் எமாற மாட்டான்; அவைகளை அவன் நல்ல விலைக்கு விற்க முடியும். மசோதாவில் அப்படிப்பட்ட ரெகுலேஷன் ஓரளவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு 'கண்ட்ரோல்ட் எக்கானமி' இருப்பதாக எனக்குத் தென்றுகிறது. இதற்கு ஒரு சிறு உதாரணம் கூறுகிறேன். இப்போது மேற்கு ஜெர்மன் மிக மிக வேகமாக முன்னேறியிருப்பதாக பத்திரிகைகள் மூலமாகவும் வேறு விதமாகவும் அறிகிறோம். மேற்கு ஜெர்மனியர்கள் இன்று இந்த நிலைமைக்கு வந்திருப்பதற்குக் காரணம், 1949-ல் அந்த நாட்டில் அமைச்சர் பதவிக்கு வந்த ஒரு பொருளாதார நிபுணர் கடைப்பிடித்த கொள்கை ஆகும். அவர் எடுத்தச் சொன்ன கொள்கை : There should be market economy and not controlled economy.

சாதாரணமாக ஒரு பொருள் தாராளமாக உலவச்சூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தினால் அப்பொருளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும், அதன் உற்பத்தி பெருகும், அதை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கும். இதற்குக்கூடக் கொள்கையை அந்த நிபுணர் கடைப்பிடித்தார். இன்று உலகம் பூராவும் அவருடைய அக்கொள்கையைப் பராமுடித்து. அவருடைய நாட்டில் பொருளாதாரத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதேபோல, இன்று நம் நாட்டில் உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியும் இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மற்றப் பொருள்களின் உற்பத்தியும் பெருக வேண்டுமென்றும், அவைகளை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு அவைகள் பேரில் நல்ல விலை கிடைக்கவேண்டுமென்றும் நாம் விரும்பினால், வியாபாரத்தில் பொருள்கள் தாராளமாகப் போவதற்கு வகைசெய்ய வேண்டும். வியாபாரத்தில் பொருள்கள் லேசென்ஸ் நிபந்தனையுடனே கட்டுப்பாட்டில் இடங்களிலோ போய்வருவதற்கு பதிலாக, தாராளமாக எங்கும் போய்வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு நிறைய போட்டி ஏற்பட்டால் விவசாயிகளையே பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும் என்று கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் சுமார் 38 பிரிவுகள் இருக்கின்றன, மசோதாவில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளைப்பற்றி பல பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளுக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று சில பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியை நிறுவுவது எப்படி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு, லேஸென்ஸ் கொடுப்பது, கட்டணங்கள் வசூலிப்பது, செல் விதிப்பது, ரிப்போர்ட் தயாரிக்க வைப்பதின் வசூலிப்பது, ஆகியவற்றிற்கான அதிகாரங்கள் அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு என்ன ப்யூடல் இருக்கின்றன, what are the functions of these committees என்று மசோதாவில் ஒரு இடத்திலும் சொல்லப்படவில்லை. என்பது என் தாழ்மையான கருத்து. மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்ட பிறகு அவைகள் என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப் போகின்றன என்று தெரியவில்லை. ஒருவேளை மசோதா அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இப்போது அமைக்கப்படும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் நல்ல கோடவுன் பெல்லிவிடலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். விளை பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அட்வெர் டைஸ்மெண்ட் அண்ட் ப்ராபர்டான்ட் வேலைகள் செய்து அந்தந்த இடங்களில் அவைகளுக்கு நல்ல விலைகள் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்! மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் இவ்வாறு அமைந்து இயங்கினால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு நன்மைகள் ஏற்படும்; வியாபாரிகளும் விவசாயிகளும் நன்மைகள் அடைவார்கள். இந்த வசதிகள் எல்லாம் வியாபாரிகளுக்கு மட்டுமன்றி விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்கும் என்றால், இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும்.

தனிக் குழுவிற்குப் போய்வந்த பிறகு இந்த மசோதாவில் ஒரு முக்கியமான மாற்றல் காணப்படுகிறது. அதாவது, மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் அமைப்பதற்கான அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்று கூறிவிட்டு, கூட்டுறவு முறையில் இயங்குவரும் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிகளுக்கும் அந்த அதிகாரத்தை வழங்கியிருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கும்

[Sri S. Lazar]

[1st September 1959]

ஒரு சிறு முறையை மட்டும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு முறை நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. சாதாரணமாக வியாபாரி ஒருவர் லைசென்ஸ் வாங்க வருவதாக வைத்துக் கொள்வோம். ஒரு குறிப்பிட்ட நோடிபைட் ஏரியாவில் நோடிபைட் மார்க் கெட்டிங் கமிட்டிக்கு தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் லைசென்ஸ் வாங்க வருவதாக வைத்துக்கொள்ளலாம். கூட்டுறவு முறையில் இயங்கும் மற்றொரு டீலரும் லைசென்ஸ் கோருவதாக வைத்துக்கொள்ளலாம். கூட்டுறவு முறையில் இயங்கும் லொடைபுகளுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்ற பெயர் கொடுத்து சட்டபூர்வமாக அதிகாரங்கள் வழங்கியிருந்தாலும் இந்த விஷயத்தில் அவைகளையும் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளைப் போலவேதான் நடத்த வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்பதற்காக அவைகளுக்கு தனிப்பட்ட சலுகைகளை மிதிமிஞ்சிக் கொடுத்தால் விவசாயிகளும் உற்பத்தியாளர்களும் தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே அவைகளையும் டீலர்களாகவே கருத வேண்டும். ஏ என்ற டீலரும் பி என்ற கூட்டுறவுச் சங்கமாகிய மற்றொரு டீலரும் சி என்ற மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியிடம் லைசென்ஸ் கோரும்போது கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் கார்பில் அமைந்து இயங்கும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியாக அது இருந்தால், பி என்ற கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு லைசென்ஸ் வழங்கிவிட்டு ஏ என்ற தனிப்பட்ட வியாபாரிக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்காமலே யிருக்கலாம் என்று அந்த கமிட்டிக்குத் தோன்றும். ஏனென்றால் **A is a competitor in the market.** அந்த வியாபாரியையும் தன்னுடன் சேர்த்துக்கொண்டு தன் பொருளின் வியாபாரத்திற்குப் போட்டி ஏற்படுத்திக்கொள்ள அது விரும்பாது. ஒரு வேளை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எல்லாமே அப்படி இருக்கும் என்று சொல்லவில்லை. அப்படி இருக்கக் கூடிய இடத்தில் தவிர்க்க முடியாது. தவிர்க்க முடியாது ஏற்படுமானால் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படவேண்டும் என்ற அம்சத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இதிலே “அக்ரிகல்சரல் ப்ராட்யூஸ்” என்ற பதத்திற்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வியாக்யானம் பரவலாக இருக்கிறது. இதிலே இருக்கிற வியாக்யானத்தை அப்படியே எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயப் பொருள்கள் மட்டுமல்லாமல் எந்தப் பொருளும்—எந்தெந்தப் பொருள்களை அரசாங்கம் அவர்களுடைய நோடிபிகேஷன் கீழ் பப்ளிஷ் செய்கிறார்களோ—அவைகளெல்லாம் அக்ரிகல்சரல் ப்ராட்யூஸ் என்று இருக்கிறது. இப்படி இருப்பதால் துர்வினியோகிக்கப்பட நேரிடும் என்று சொல்ல விரும்பவில்லை—அது கண்டிப்பாக நடக்காது—ஆனால் துஷ்பிரயோகம் செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகையால் அக்ரிகல்சரல் ப்ராட்யூஸ் என்ற பதத்திற்குச் சரியான வியாக்யானம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

6-வது பிரிவின் கீழ் வியாபாரிகள் மார்க்கெட் ஏரியாவில் வந்து வியாபாரம் செய்ய முடியாது, பொருள்களை வாங்க முடியாது என்ற முறையில் ஒரு பிரிவு இந்த மசோதாவில் அமைந்திருக்கிறது. லைசென்ஸ் பெற்றுத் தான் இந்த வியாபாரத்தில் ஈடுபடவேண்டும் என்று அமைந்திருக்கிறது. இதிலே லைசென்ஸ் பீஸ் எந்த அளவுக்கு வசூல் செய்யலாம் என்று நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த இடத்தில் கண்டிப்பாக கட்டணம் வசூல் செய்வார்கள். இந்தக் கட்டணத்தை நிற்பாடு செய்யக் கூடிய விதிகளிலும் போட்டுக்கொள்ளலாம் என்று விட்டு விட்டிருப்பார்கள். அப்படிச் செய்வது முரணானது என்று எடுத்துக் காட்ட வேண்டிய பல சந்தர்ப்பங்கள் சபார்டினைட் லெஜிஸ்லேஷன் கமிட்டிக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எனது அனுபவம் காரணமாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஆகையால் லைசென்ஸ் பீஸ் இருக்கவேண்டுமென்று கருதினால் எவ்வளவு இருக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றியோ அல்லது உயர்ந்த பட்சம் இவ்வளவு—அதாவது 5 ரூபாய், அல்லது 2 ரூபாய் அல்லது 1 ரூபாய்—என்று இப்போதே நிர்ணயித்து இதில் சேர்த்துவிட்டால் சரியாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக இந்த மசோதாவின்படி இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கக் கூடிய ஒரு பழக்கம்—வெகு முக்கியமான பழக்கம்—அதிக அளவுக்கு பாதிக்கப்படும் என்ற ஒரு பயத்தை இந்த மசோதாவைப் பிரேரேபித்த

1st September 1959] [Sri S. Lazar]

போதே எடுத்துக் கூறினேன். இன்றைக்கு சாதாரணமாக கிராமங்களில் பார்த்தால் தரகு என்று ஒன்று இருக்கிறது. கிராமத்தில் விளையக்கூடிய விளைபொருள்கள் அல்லது ஆடு மாடுகளை விற்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும் போது வாங்கக்கூடிய ஆசை கிராமத்தினுடைய பொது நன்மைக்காக தரகு என்ற பெயரால் ஒரு கட்டணத்தைக் கொடுத்து வருகிறார். அந்த ஊர் நிலைமைக்குத் தக்கவாறு, ஜனங்களுடைய நிலைமைக்குத் தக்கவாறு, டிரான்ஸாக்ஷனுக்குத் தக்கவாறு வருமானம் பெறக் கூடிய வழி இருக்கிறது. சாதாரணமாக இரண்டாயிரம் ஜனத்தொகை உடைய ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டால், தாராளமாக ரூ. 5,000 வரையில் அதற்கு இதன் மூலமாக பணம் கிடைக்கிறது. அந்த தரகு பணம் கிடைக்கும் காரணத்தினால் அந்த ஊர் நாட்டாண்மைக்காரர்கள், தலைவர்களாக உள்ளவர்கள், அந்த கிராமத்தின் பொது நன்மைகளை கவனிக்கிறார்கள். குளத்தை சீர்திருத்துவது, அல்லது ஒரு வாய்க்காலை சீர்திருத்துவது, அல்லது திருவிழா நடத்துவது போன்ற பொதுக் காரியங்களை நல்ல முறையில் செய்து முடிக்க இந்தத் தொகையை அவர்கள் உபயோகப்படுத்தி வருகிறார்கள். இன்றைக்கு பல கிராமங்களை நல்ல முறையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது இந்தப் பழக்கம் இருக்கும் காரணத்தினால்தான். இந்தச் சட்டப்படி ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்தத் தரகை வசூலிக்க அதிகாரம் கிடையாது நோட்டிபைட் எரியாவிட—குறிப்பிட்ட எரியாவை நோட்டிபைட் செய்துவிட்டால் அங்கே வசூல் செய்ய முடியாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால் கிராமங்களில் பெருமளவு விற்கு பாதகம் ஏற்படும். அவர்கள் இதைப் பற்றி மிகவும் வருந்தக்கூடும். இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தும்போது, அவர்கள் ஒத்துழைப்பைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்களுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கும் அவசியம் ஏற்படலாம். இதற்கு விதி விலக்குக் கொடுத்து 2-வது, 3-வது கட்டங்களில் இருக்கும் மலர்களுக்கு இது போன்ற செஸ்ஸையோ, லைசென்ஸ் பீஸையோ அல்லது வேறு கட்டணத்தையோ வைத்துக் கொள்ளலாமே தவிர, மார்க்கெட் கமிட்டி கிராமங்களில் விற்கக் கூடிய பொருள்களுக்கு தரகு வசூலிப்பதைத் தடுத்துவிடக் கூடாது, இதை மாற்றி அமைத்து சட்டத்தில் விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும். இதிலே ஒரு விதி இருக்கிறது. உற்பத்தியைச் செய்கிறவன் விற்கும்போது எந்த விதமான தொல்லையும், லைசென்ஸும் கிடையாது என்று இருக்கிறது. வாங்கக் கூடியவர்களிடத்திலிருந்துதான் தரகு வசூலிக்கிறார்களே தவிர விற்கக்கூடியவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்வதில்லை. இது வாங்கக்கூடியவர்களைத்தான் பாதிக்கும்.

ஆகையால் இந்தத் திருத்தங்களையெல்லாம் ஆலோசித்து, திருத்தங்களாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் தலைவர் அவர்களே, வியாபாரிகளுடைய கடுமையான எதிர்ப்பு இருந்த போதிலும், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்துள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன். மார்க்கெட்டிங் முறையை விஸ்தரிப்பது, வியாபாரிகளிடமிருந்து செஸ் வசூலிப்பது, மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிகளை இணைப்பது போன்ற பல நல்ல அம்சங்கள் இந்த மசோதாவில் இருக்கின்றன.

ரிஸர்வ் பாங்கு கணக்குப்படி ரூ. 145 கோடிக்கு விற்பனை செய்யப்படுகிறது நமது மாகாணத்தில். அதிலே பருத்தி மட்டும் ரூ. 59 கோடி அளவிற்கு இன்னும் நிலக்கடலை ரூ. 19 கோடி, எள் ரூ. 5 கோடி, மிளகாய் ரூ. 3 கோடி. இதைப்பற்றி ரிஸர்வ் பாங்கு கணக்கு கொடுத்திருக்கிறது. ரிஸர்வ் பாங்கே சொல்லுகிறது, இப்படி விற்பனை செய்யப்படுவதில் 50 சதவீதம் கிராமங்களிலேயே வாங்கிக்கொண்டு விற்கிறார்கள் என்று. கிராமங்களில் குறிப்பாக வட்டிக்கு கடன் கொடுப்பவர்கள்—மணி லெண்டர்ஸ்—இருக்கிறார்கள். அதிகப்படியான வட்டி, கமிஷன் இன்னும் இப்படிப் பலவிதமான வழக்கங்கள் காரணமாக வியாபாரிகளால் அதிகப்படியாக சுரண்டப்படக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அப்படி

[Sri N. K. Palanisami] [1st September 1959]

இருக்கும்போது இப்படி ஒரு மார்க்கெட் இருப்பதால் விலையை சரி செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு விவசாயி 2 மூட்டை அல்லது 3 மூட்டை தானியங்களை எடுத்துக்கொண்டு 25 மைல் வரையில் போகக் கூடிய நிலைமை இருப்பதால்தான். என்ன விலை இருந்தாலும் அங்கேயே போடக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறான். இந்தச் சட்டம் ஏற்பட்டு கிட்டத்தட்ட 26 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இது வரையில் எந்த அளவுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது? 14 இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒன்று தான் இருக்கிறது. சரியாக நடப்பது ஒரு இடத்தில்தான். 145 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு விற்கக் கூடிய நேரத்தில் அவர்களுக்கு எந்த அளவு பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டோம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டோம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். யாருக்கும் பலன் இல்லாமலிருந்தால் என்ன பிரயோசனம். பிளானிங் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறது, மார்க்கெட்டில் முறை விஸ்தரிக்கப்படுவாண்டுமென்று சொல்லியும் கூட இது வரையில் அதிகப்படியான இடங்களில் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. இன்னும் தஞ்சையை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே ஏராளமாக நெல் விளைகிறது. தென் இந்தியாவிற்கே “கிரானி” என்று சொல்லக்கூடிய இடம் அது. அங்கே ஏன் இன்னும் மார்க்கெட்டில் கமிட்டி இல்லை? இங்கே அவசியம் ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். பொருள்களை வாங்கி வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் எந்த அளவுக்கு காண்டுக்கொள்வார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். உடனடியாக நோட்டிபைசெய்து கமிட்டி ஏற்படுத்தியிருக்க முடியும். 26 ஆண்டுகள் ஆகியும் இது வரையில் எதுவும் செய்யவில்லை என்றால் சீராக எப்படி நடக்கும்? இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு எந்த அளவுக்கு வியாபாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? விவசாயிகள் சுரண்ப்பட்டு, வியாபாரிகள் சட்டத்திற்கு எதிராக நடக்கவில்லையா என்று பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, சட்டம் போட்டால் மட்டும் போதாது. அதை அமுலாக்குவது அவசியமான பொறுப்பாகும்.

விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லையென்று 1938-ம் வருஷத்தில் “ராயல் கமிஷன் ஆன் அக்ரிகல்சர்” சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் அதிகப்படியான பணம் போட்டு குறைவான விலைக்கு விற்பதன் காரணமாகத்தான் அவர்களுக்குக் கடன் ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடன் ஏற்படுவதன் காரணமாக “இன்வெஸ்ட்மென்ட் கொர்ப்பரேஷன்” இல்லாமல் போகிறது. அதன் காரணமாக உணவு உற்பத்தி குறைகிறது. அது மட்டுமல்ல. “பிளக்கேஷன்” மார்க்கெட் அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன. இப்பொழுது பத்துப் பதினைந்து மார்க்கெட்டுகள் இருக்கின்றன. எல்லா விவசாயியும் அவர்களின் பொருள்களைக் கொண்டு போய் விற்க முடியாது. குறைவான தொகை தான் வருகிறது. கொஞ்சமான பொருள்தான் விற்பனைக்கு வருகிறது. வியாபாரியைத்தான் நாம் விற்பனைக்கு நம்பியிருக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். “அக்ரிகல்சர் மார்க்கெட்டிங்குக்கு” தனியாக ஒரு டிப்பார்ட்மெண்ட் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சீக்கிரம் ஒரு முடிவு எடுக்க முடியும். நோட்டிபைசு எரியா என்றில்லாமல் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் “அலிஸ்டன்ட் மார்க்கெட்டிங் ஆபீசர்” தலைமையில் கீழ் இந்தக் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். “அசெம்பிளி மார்க்கெட்டிங் யார்டு, ப்ரைமரி மார்க்கெட் யார்டு” இவைகளைப் பிற்காலத்தில் விஸ்தரிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயிகள் தங்கள் பொருள்களை அங்கு கொண்டு போய் விற்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். வியாபாரத்தில் ஒரு “பர்டிகுலர் செக்ஷன்” விலையை ஒரு சமயத்தில் குறைப்பதையும், ஒரு சமயத்தில் ஏற்றுவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இதன் காரணமாக விவசாயிகள் நஷ்டமடைகிறார்கள். கடலை அதிகமாக விளையும் காலத்தில் 40 ரூபாய் விலைக்கு விற்கிறார்.

1st September 1959] [Sri N. K. Palanisami]

10 நாட்கள் கழித்து 70, 80 ரூபாய் விலைக்கு வந்துவிடும். ஒரு தனிப் பட்ட கூட்டம் இதைச் செய்கிறது. மார்க்கெட்டில் விற்பனைக்கு வந்தால் என்ன விலைக்கு கிடைக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, மார்க்கெட்டின் யார்க்கள் அமைக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது கோவாப்பரேட்டில் மார்க்கெட்டின் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சேலத்தில் ஒரு மார்க்கெட்டின் சொசைட்டி வைத்து விட்டு மாகாணம் பூராவும் “நோடிபை” பண்ணிவிடலாம் என்கிறார்கள். சேலத்தில் வேண்டுமானால் ஒருவேளை நன்றாக நடக்கலாம். பாக்கியிருக்கும் கோவாப்பரேட்டில் சொசைட்டிகள் சரியாக நடக்கிறதா? கோவாப்பரேட்டில் முறை வேறு. இது வேறு. நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். “ரெகுலேட்டிங் மார்க்கட்” சட்டத்தை நாம் அமுல் செய்யவேண்டும். விதிகளில் மாற்றம் செய்யவேண்டும். பொறுப்பு ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு என்றிருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஒழுங்காக நடக்கும். விவசாயி எங்கு கூடக் கிடைக்கிறதோ அங்கு போய் விற்கிறான். முன்னாலேயே 500, 600 என்று பணம் வாங்கிக் கொள்கிறான். எல்லாவற்றையும் இணைத்து சட்டத்தை உருவாக்கினால் நன்றாக இருக்கும்.

“ஸ்டேட் மினிஸ்ட்ரல் கான்ப்ரன்ஸ்-ல்” 1953-ல் மார்க்கெட்டில் வேலை செய்யக்கூடிய அதிகாரிகளின் நிலையை உயர்த்தவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. மார்க்கட் கமிட்டியில் ஜாமல் அதிகப்படியாக நடப்பதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் இருப்பதுதான். அவர்கள் நிலையை “பிரெவின்ஷியலைஸ்” செய்யவேண்டும். இன்னும் பல இடங்களில் “யார்டு” கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. பணம் போதவில்லை. சர்க்கார் அவர்களுக்கு கடனும் கிரான்டும் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“செஸ்” வசூல் பண்ணும் முறையில் இன்றைய தினம் ஒரு டைரக்டரை ஏற்படுத்தி விட்டால் அதில் 20 பர்சண்டை ஒதுக்கி இன்றைக்கு மார்க்கெட்டின் சொசைட்டி அதைக் கொடுப்பது அவசியமாக இருக்கும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட முறையிலே இந்த மசோதாவை மாற்றினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இவைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களையும் ஏற்று சர்க்கார் இம்மாதிரியான மாறுதலைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய விளை பொருள்களுக்கு நல்ல சந்தைக் கடை தேரும்பொருட்டு இந்த மசோதாவை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மிகவும் நல்லெண்ணத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய விளை பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பது மிகவும் முக்கியம். “காஸ்ட் ஆப் புரடக்ஷன்” என்று சொல்லுகிறார்களே, அதற்கேற்ப விவசாயிகளுடைய பொருள்களுடைய விலைக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதற்கு முன்னாலேயே “கமர்ஷியல் க்ராப்சுக்கு” மாத்திரம் இந்தச் சட்டம் இருந்தது. குறிப்பாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் மணிலா மார்க்கெட், பருத்தி மார்க்கெட் போன்றவை இருந்தன. இப்பொழுது புகையிலைக்குக்கூட புதிதாகக் கொண்டு போயிருக்கிறோம். அதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பின்னர் ஒரு நிபுணர் கமிட்டியை ஏற்படுத்தி இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் எந்தெந்தப் பொருள்களுக்கு வித்திக்கலாம் என்று ஆராய்ந்து, பணம் பயிருக்கு மாத்திரமல்ல, விளை பொருள்களுக்கும் விலைத்தரக்கலாம் என்ற நோக்கத்துடன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. “ஹனிமல் ஹஸ்பன்டரி” போன்றவைகளும் இதில் வருகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் இந்த மாதிரி மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி வைத்து வசதி செய்து தரலாம் என்று சிந்தித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது மிகவும் நல்லது.

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [1st September 1959]

ஆனால் இதைச் சட்டத்தினால் செய்வதை விட நம்முடைய நாட்டுப் பண பாட்டுக்கு ஏற்றவகையில் கொண்டு வந்திருந்தால் மிகவும் சிறந்ததாக இருக்கும். நம்முடைய நாட்டுப் பழக்கம் என்னவென்றால், கிராமங்களில் கிராமத்திலிருந்து ஐந்தாறு மைல்கள் தூரத்தில் வாரத்திற்கு ஒரு முறை சந்தை கூட்டி அங்கு பொருள்களை விற்பனைக்காக வைக்கிறார்கள். அதற்குச் சுற்றுப்புற கிராமங்களில் இருந்தெல்லாம் மக்கள் சென்று பட்டுச் சேலைகள், பாத்திரங்கள் முதலியவைகளில் இருந்து கத்தரிக்காய், முரிக்கைக்காய், நெய், தானியங்கள், கருவாடு முதலிய உணவுப் பொருள்கள் வரை அங்கிருந்து வாங்கிச் செல்லுகிறார்கள். அந்த சந்தைக் கடைகளை இப்பொழுது நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம்? அதை அங்கிருக்கும் பஞ்சாயத்து போர்டோ, முனிசிபாலிட்யோ எலத்திற்கு விடுகிறது. எலத்தில் எடுத்துவரக்கூடிய அதைப் பரிந்துக் கொடுத்துவிட்டு பின்னர் இவ்வளவு வரி என்று வசூலிக்கிறார்கள். 6 மணிக்கு மேல் வியாபாரம் செய்வது கஷ்டமாகி விடுகிறது. பொருள்களுக்குக் கவர்ச்சி இல்லாமல் போய்விடுகிறது. விளக்குகள் இல்லாத காரணத்தினால் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. சென்னையிலே இருக்கும் செல்லாராம் களையை எடுத்துக்கொண்டால் வண்ண விளக்குகளினாலும், துணிகளைத் தொங்கவிட்டிருக்கும் அழகும், அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் அழகும் கவர்ச்சிகரமாக இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே கவர்ச்சியில்லை. அதன் காரணமாக வியாபாரம் மந்தமாகிவிடுகிறது. விவசாயிகள் தங்கள் பொருள்களை இப்பொழுது என்ன செய்கிறார்கள்? இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு முறை வண்டி கட்டிக்கொண்டு போய் சந்தைக் கடையில் கொண்டு போய் விற்கிறார்கள். காய்கறிகள் வாடி வதங்கிப் போய்விடுகின்றன. இவைகளைக் கொண்டு போய் விற்பதற்கு நல்ல வசதி வேண்டும். நல்ல முறையில் இவைகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் கமிட்டிகளைப் போடவேண்டும். சந்தைகளுக்கு அழகான கிடங்குகள் நல்ல விளக்கு வசதி, வருகின்றவர்களுக்கு உணவு வசதி முதலியவைகள் எல்லாம் செய்து தரவேண்டும். இவைகளையெல்லாம் செய்து தருவதில் தான் பலன் ஏற்பட முடியுமே தவிர சட்டங்களினால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இந்தச் சட்டம் நல்லெண்ணத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருந்த போதிலும் நம் நாட்டு வழக்கத்தோடு ஒட்டி காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு விவசாயிகளின்மேல் அக்கறை இருக்குமானால், மார்க்கெட் கமிட்டியினுடைய “பங்ஷன்”களைச் சரியாகப் போட்டிருக்கவேண்டும் சட்டத்திலே. பண்டு கலெக்ட் பண்ணலாம், அந்தப் பண்டை பயன்படுத்தலாம், கட்டிடத்தைக் கட்டலாம், மார்க்கெட்டுக்கு வருகிறவர்களுக்கு வசதி செய்து தரலாம், இன்னும் “கல்சரல் இம்ப்ரூவ்மென்ட்” என்ன என்ன செய்ய முடியுமோ அதையெல்லாம் செய்யலாம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் வசூலிக்கிற பணத்திலே அதிகமாக இருந்தால், இந்த அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் சம்பளம் கொடுத்து, அதற்கு மேல் மீதி இருந்தால், அந்த மீதிப் பணத்தைக் கொண்டு என்றைக்கு இவர்கள் விவசாயிகள் விளைபொருள்களைச் சந்தைக் கடைக்குக் கொண்டுவந்து விற்பதற்கு வசதி செய்து தரப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் பழனிசாமி அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, காஷ் க்ராப்சுக்கு மட்டுமே பழைய சட்டத்தில் கமிட்டி அமைத்தோம். ஒன்று தான் நன்றாக வேலை செய்தது. “அக்கிரல்சர் ப்ராட்யூஸ்” என்று 13 மாவட்டங்கள் பூராவும் மார்க்கெட் கமிட்டி போட்டாலுங்கூட, உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்குப் பலன் அளிக்காமல், எங்கே யார் மார்க்கெட் கமிட்டி அங்கத்தினர் ஆவது என்ற போட்டி அதிகரிக்கும் தவிர, உண்மையிலேயே பிரச்சனை சமாளிக்கப்படாது.

கிராமங்களில் தேர்தல் வந்து அந்த அளவுக்கு கிராமங்களைப் பாழாக்கி விட்டது. தேர்தல் சண்டை, பங்காளிகளுக்குள் தீராத பகை, மாமன்—மச்சான் பகை, என்றால், இடையிலே மாட்டிக்கொண்டு திணறுவது பெண்கள். அம்மா வீட்டுக்குப் போகிறேன் என்று சொன்னால், எனக்கு எதிராக தேர்தலில் உன் அப்பன் வேலை செய்தார்; அங்கே போகாதே; உன் அண்ணன் எனக்குப் போட்டியாக தேர்தலில் வேலை செய்தார் என்று இம்மாதிரி கிராமப் புறங்களின் அமைப்பே சீர்குலைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1st September 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

கிறது தேர்தலினால். இந்த நிலைமை கிராமப் புறங்களில் இருக்கும்போது விவசாயிகள் தலையிலே ஒரு தேர்தலைப் போட்டு, யார் யார் உறுப்பினர் களோ அவர்கள் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம், அவர்கள் நான்கு பேர் களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும், மூன்று பேரை அரசாங்கம் நியமிக்கலாம் என்று இருப்பது யாரை நியமிப்பது என்பதில் மந்திரிமார்களுக்கு தொல் லையாக இருக்கும். வேண்டிய காங்கிரஸ்காரர்களைப் போட்டுவிட்டார்கள் என்று இப்படி தொல்லைகள் வரவழைக்கக்கூடிய அளவில் மார்க்கெட் கமிட்டி அமைப்புகளோ என்று அச்சம் இருக்கிறது. ஆனால், மந்திரி எப்படிச் செய்கிறாரோ அதைப் பொறுத்திருக்கிறது இந்தச் சட்டத்தின் நிலைமை. இந்த நிலைமையைப் பார்க்கும்போது தேர்தல் என்பது கிராமப் புறங் களில் சண்டையைக் கொண்டு வந்துவிட்டதுபோல் ஆகும்.

கனம் அங்கத்தினர் லாசர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், 'கண்ட் ரோல்டு இக்கானமி' என்ற முறையில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கட்டுப் படுத்துகிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு வியாபாரத்தின் நிலைமை குறையு மேயொழிய அतिकமாக வியாபாரிகளுக்குப் போகாது. அதிகமாக யார் விலை கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு கொடுக்க வசதி இருக்கும். மார்க்கெட் கமிட்டி ஒன்று ஏற்படுத்தி, லேசன்ஸ் யாருக்குக் கொடுக்கிறதோ அவர் களுக்குத்தான் விசேஷமான நிலைமை வந்துவிடும். எத்தனை பேருக்கு லேசன்ஸ் கொடுக்கலாம், எத்தனை பேருக்கு கொடுப்பது கூடாது என்று புரியாது. கொடுக்காமற்போனால் டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டருக்கு அப்பீலில் சென்று, அவரும் முடியாது என்றால் அரசாங்கத்திற்கு ஓடிவரவேண்டும். இதனால் எங்களைப்போன்ற வக்கீல்களுக்குப் பிழைப்பு ஏற்படுமேயொழிய உண்மை யிலேயே விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்கிறதாக இருக்காது. வக்கீல்கள் வீட்டுக்கும், லேசன்ஸ் வாங்குவதற்கும் அலைந்துகொண்டிருப்பதுதான் நடக் கும். உண்மையிலே வியாபார வசதி ஏற்படவேண்டுமானால் சந்தைக் கடை வசதிகள் சாதாரண விவசாயிகளுக்குப் பெருக்கவேண்டும். ஏன் சொல் கிறேன் என்றால், மணிலா, புன்கயிலைப் பயிர் என்றால் அதைச் சமாளிக்கக் கூடிய நிலையிலே இருக்கலாம். நல்ல விலை கிடைக்கலாம். அவற்றை ஒழுங்கான முறையில் தருவதற்கு ஏற்றதாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால், 'அக்ரிகல்ச்சர் பாட்புலஸ்' என்று சொன்னால், அரிசி, பருப்பு, இப்படி எதற்கும் எல்லாவற்றுக்கும் இந்தக் கமிட்டியை போட்டுவிடலாம். அப்படிப் போட்ட பிறகு எல்லா விவசாயிகளையும் பல துறைகளில் பாதிக்கும்.

குறிப்பாக, இன்றைக்கு ஈரோடு பகுதியில் மஞ்சள் மண்டி வைத்து நடத்துகிறார்கள். விவசாயிகள் மஞ்சள் பயிர் வைப்பதற்கு முன்னாலேயே மண்டிக்காரர்கள் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை வைத்துப் பயிர் செய்து விளைந்தவுடன் இத்தனை மூட்டை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதன்படி அத்தனை மூட்டைகள் கொடுக்கவேண்டும். பணத்தை முன்னால் வியாபாரிகள் கொடுத்திருக்கும்போது உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் மஞ்சள் மூட்டைகளை குறிப்பிட்டபடி கொடுக்கவேண்டி யிருக்கிறது. அவர்கள் முன்பணம் கொடுத்தபோது பொதி விலை குறை வாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால், அவர்கள் விற்கும்போது நற்பது ரூபாய்க்கு இருந்த பொதி நான்கு மடங்காகி கல்கத்தாவுக்கு அனுப்பி வியாபாரம் செய்யும்போது மண்டியிலே இருக்கும் கமிஷன் ஏஜெண்டுக்கு லாபம் போகும். விவசாயிக்குப் போகாது.

இந்த முறையிலே பார்ப்போமானால், நாம் ஏதோ விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்காகக் கமிட்டி போடுகிறோம் என்ற நல்ல எண்ணம் இருக்கலாம். ஆனால், மார்க்கெட் கமிட்டி அங்கத்தினர் எப்படி இருப் பார் என்று நாம் சொல்ல முடியும்? மஞ்சள் வியாபாரியைக் காட்டிலும் அந்த மெம்பர்கள் மோசமாகப் போனால் என்ன ஆவது? லேசன்ஸ் கொடுக்கவேண்டும். கொடுக்காவிட்டால் ஆபத்து இருக்கிறது. இந்த முறை யைப் பார்க்கும்போது இந்தச் சட்டத்தைக் காட்டிலும், கனம் மந்திரி அவர்கள் சந்தைக் கடையிலே நல்ல கிடங்குகளைக் கட்ட உடனடியாக ஏற் பாடு செய்யவேண்டும். அதையெல்லாம் கட்டுவதற்கு, ஸ்டேட்மெண்ட் ஆப் ஆப்ஹெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸிலே பார்க்கும்போது, ஒரு லட்சம் இரண்டு

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [1st September 1959]

லட்சம் ரூபாய் செலவழியும் என்று கூறுகிறார்கள். 13 மாவட்டங்களில் எங்கெங்கே சந்தைக் கடைகள் வைக்கவேண்டுமோ அங்கெல்லாம் வைக்கலாம். திருவொற்றியூரில் மாட்டுச் சந்தை நடைபெறுகிறது. சென்னை நகரத்திலேயே அய்யனாவரத்தில் ஞாயற்றுக்கிழமைத் தேரையும் சந்தை கூடுகிறது. முக்கியமாக பெயர்போன சந்தைகளிலாவது வசதிசெய்து கொடுக்க வேண்டும். வியாபாரிகள் வாங்குவதற்கும் வசதிசெய்து கொடுத்து, பொருளை அங்கே கொண்டு வந்து வைப்பதற்கும் வசதி கொடுத்து, நடுவிலே தரகர் இல்லாமல் நேரடியாக வியாபாரம் செய்வதற்கு வசதி செய்தால் கிராமப் புறத்தில் இருக்கவேண்டிய நேச உணர்ச்சியோடு நகரங்களில் இருக்கும் சந்தை வசதியையும் விவசாயிகளுக்கு அதிக தொல்லை இல்லாமல் கொடுக்கலாம். விவசாயிகள் சந்தைக்கு பொருளை கொண்டு வர வசதியின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். இரட்டை மாட்டு வண்டியில் இரவு கண் விழித்து மிகவும் கஷ்டப்பட்டு சந்தைக் கடைக்கு வருகிறார்கள். அந்த நிலைமை இல்லாமல் அவர்கள் பொருளை அங்கேயிருந்து சந்தைக் கடைகளுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்கு வான் வசதிகள் போன்று ஏற்படுத்திக் கொடுத்தோ, பஸ்களில் சலுகைக் கட்டணத்தில் விளைபொருள்களைக் கொண்டு வருவதற்கு வசதிகள் செய்து தந்தால், அவையெல்லாம் விவசாயிக்கு எவ்வளவோ உதவியாக இருக்கும்.

அதேபோன்று கிரெடிட் பெவிலிடி செய்துகொடுக்கவேண்டும். பணம் இல்லாத காரணத்தால் அறைகுறை விலைக்குக்கூட லீட்டைத் தேடிவரும் வியாபாரிகளுக்குத் தங்களுடைய பொருள்களை விற்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை வைத்துத்தான் மற்ற பொருளை வாங்கவேண்டும். இந்த நிலைமையில் கூட்டுறவு சங்கங்களை நல்ல முறையில் பஸ்படுத்தி, அந்தப் பொருளை வைத்துக்கொண்டு விவசாயத்துக்குக் கடன் தரக்கூடிய வகதிகளை அதிகமாகப் பெருக்கினால் நலமாக இருக்கும்.

மேலும், இப்படிப்பட்ட மார்க்கெட் கமிட்டியிலே 18 அங்கத்தினர்கள், அவர்கள் மத்தியிலே 1,800 பூசல்கள் என்ற நிலைமை இருந்தால் குடும்பத்தில் காணவேண்டிய அன்பு பண்ட எல்லாம் சீர்குலைந்துவிடும். ஆகையால், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மறுமுறையும் யோசித்து 'அக்கிரகஸரல் ப்ராட்யூஸ்' என்பதை எடுத்துவிட்டு, முன்னால் இருந்தது மாதிரி 'கமர்ஷியல் க்ராபஸ்' க்கு மட்டும் என்று நிறுத்திக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும்.

முன்னால் நாமினேஷனிலே கமிட்டி போடலாம் என்று இருந்தது. நாமினேஷன் முறையைக் கொண்டு வந்து எலெக்ஷனைத் தீர்த்துக் கட்டினால் நன்மையாக இருக்கும். ஜனநாயகம் என்று கூறுகிறார்கள். யார் கை வலுக்கிறதோ அந்த வலுக்கிற கையால் பல வம்புத் தகராறு ஏற்பட்டு தொல்லைகளுக்கு ஆளாகக் கூடிய நிலையில் கிராம மக்கள் போய் விடுவார்கள். ஆகையால் நாமினேஷன் படியே அந்தக் கமிட்டி ஏற்படுத்த படவேண்டும். எவ்வளவு குறைவான எண்ணிக்கையில் அங்கத்தினர்களைப் போடுகிறார்களோ அவ்வளவுக்கு வம்பு குறைச்சலாகும். பதினெட்டு பேர்களை அங்கத்தினர்களாகக் கொண்ட அந்தக் கமிட்டி ஒழங்காக வேலை செய்யாது. குறைந்தது 3 அல்லது 5 அல்லது 7 பேர்கள் என்று நிறுத்திக் கொண்டால் வம்புச் சண்டை இல்லாமல் வேலை சரிவர நடக்கும். இந்தக் குறைந்த எண்ணிக்கையான அங்கத்தினர்களை அரசாங்கமே நேரடியாக நியமிக்க வேண்டிய தொந்தரவு இருந்தாலுங்கூட கிராமப் புறங்களில் இருக்க வேண்டிய குடும்பநிலையைப் பொருத்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் அது மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

மார்க்கெட் கமிட்டியை மூன்று வருஷம் வரை நீடிக்கலாம் என்று இருந்ததை ஐந்து வருஷங்களாகச் செய்ய வேண்டியது அவசியமா என்று இருக்கிறேன். சரியாக அந்தக் கமிட்டி இயங்கவில்லை யென்றால் அதைச் 'ஸிப்ரவீட்' செய்வதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. கமிட்டியை உடனே ரத்துசெய்து விடலாம். நான்கு வருஷம் வரை நீடித்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. என்ன இருந்தாலுங்கூட, ஐந்து வருஷம் என்று நீடிக்கிற நிலைமை இருந்தால், அந்தக் கமிட்டியில் இருக்கிறவர்கள்,

1st September 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

வியாபாரத் துறையில் இருப்பவர்கள், அதிக நாள் இருக்க இருக்க அதிகத் தொல்லை வந்துவிடும். மூன்று வருஷம் என்று வைத்தால் பரவாயில்லை. எதற்காக ஐந்து வருஷம் என்று பொறுக்குக் கமிட்டி வைத்ததோ தெரியவில்லை. பழைய சட்டத்தில் இன்றைய நிலைக்குத் தக்கபடி ஒரு சில மாற்றம் கொண்டு வந்தால் போதும். விவசாய விளை பொருள்களுக்கு மார்க்கெட் கமிட்டி ஒன்று தேவையில்லை. ஏனென்றால் விவசாயிகள் தலைமிலே செஸ் போடவேண்டியிருக்கும். அதிகாரிகள் அமைக்க அதிகமாகச் செலவு ஏற்பட்டு, அது விவசாயிகள் தலைமிலே சென்று விழுமே யொழிய உண்மையிலேயே இதை விற்கிறவர்களுக்கு அதைக் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படும் என்பதை ஆராய்ந்து சிந்தித்துப் பார்த்துச் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது செய்யப்பட்டுள்ள மாறுதல்கள் விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை கொடுப்பதாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் பழைய அளவிலேயே புது மெருகு கொடுத்து கொண்டு வந்தால் போதும் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்று சபையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் சென்னை விவசாய விளை பொருள் மார்க்கெட்டுகள் மசோதா மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் இப்பொழுது இயங்கி வருகிற மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி கிட்டத்தட்ட பத்தொன்பது ஆண்டுகளாக நல்ல முறையிலே நடந்துவருகிறது. எனக்கு முன் பேசிய அம்மையார் அவர்கள் மார்க்கெட்டிங் சந்தைக் கடை மூலமாகச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சந்தைக் கடை மூலமாகத்தான் நடைபெறவேண்டுமென்று சொன்னால், அந்தச் சந்தை வாரத்திற்கு ஒரு தடவைதான் கூடுகிறது. அப்பொழுதுதான் பலதரப்பட்ட பொருள்களை வியாபாரம் செய்யவேண்டும். ஆனால், ரெகுலேபெட் மார்க்கெட் மூலமாக நல்ல முறையிலே நாங்கள் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் நடந்துவருவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். 19 ஆண்டு காலமாக நல்ல முறையிலே வியாபாரம் நடந்து வருகிறது. அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் நல்ல பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மாதிரியான கமிட்டி வைத்து இயங்குவதால் விவசாயப் பொருள்களின் தரம் நல்ல முறையிலே உயர்ந்திருக்கின்றன. ஏற்கெனவே இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக வந்துகொண்டிருந்த மணிலாப் பயிரைவிட இப்பொழுது வருகிற மணிலாப் பயிரின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. முன்னேவிட இப்பொழுது ஓரளவு விவசாயிகளும் லாபம் அடைந்து வருகிறார்கள். வியாபாரிகளும் தங்களுக்குத் தேவையான சரக்குகளை ஒரே இடத்தில் வாங்க வசதி இருக்கிறது. அதே இடத்திலிருந்து பக்கத்து ஊர்களிலுள்ள தங்களுடைய மில்லுக்கு எடுத்துச் செல்லும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகையால், அம்மையார் அவர்கள் அனுபவம் இல்லாமல் இதைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏற்கெனவே “காஷ் க்ராப்” என்று இருந்ததை மாற்றி, எல்லா விவசாயப் பொருள் களுக்கும் வரவேண்டும் என்பதுதான் பொதுப்படையாக மக்களுடைய அபிப்பிராயம். அதன் காரணமாகத்தான் இந்த மசோதாவை இப்பொழுது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், அதை வாழேற்றிருக்கிறோம். ஒரு சில அடிப்படைக் கொள்கைகளை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அதிலுள்ள கருத்து வேறுபாடுகளைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக கனம் கோவிந்தசாமி சொன்னது மாதிரி இந்த விவசாய விளைபொருள்களின் விற்பனையை கூட்டுறவு முறையில் நிர்ணயிக்க வேண்டாம் என்பதை நானும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். நடைமுறையில் அந்த விற்பனை எந்த அளவுக்கு நடந்தால் நல்ல முறையில் நடைபெறுமோ அந்த முறையில் இயங்குவதற்கு வசதியும் வாய்ப்பும் கொடுக்க வேண்டும். மற்ற எந்த முறையைக் கையாண்டாலும்கூட கூட்டுறவு முறையை மட்டும் கையாள் வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. Selvaraj]

[1st September 1959]

அதற்கு அடுத்தபடியாக அங்கத்தினர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் முறையில் விவசாயிகளுக்கு ஒன்பது அங்கத்தினர்களும் வியாபாரிகளுக்கு நான்கு அங்கத்தினர்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே நடைமுறையில் இருந்து வந்தது விவசாயிகளுக்கு ஐந்து அங்கத்தினர்களும் வியாபாரிகளுக்கு நான்கு அங்கத்தினர்களும் என்று இருந்தது. கனம் அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் குறைந்த அளவில் அங்கத்தினர்களை போட வேண்டியதுதான் நல்லதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். குறைந்த அளவில் அங்கத்தினர்கள் இருந்தால்தான் கமிட்டி நல்ல முறையில் நடைபெறும். அங்கத்தினர்களுடைய எண்ணிக்கையை விஸ்தரிக்க வேண்டுமானால் தாலுகாவுக்கு ஒரு அங்கத்தினராக எடுத்துக் கொள்ளலாம். விவசாயிகளுக்கு ஒருவரும் வியாபாரிகளுக்கு ஒருவரும் அங்கத்தினர்களாக அதிகமாக இருக்கலாம். அதிகப்படியான விவசாயிகளை அங்கத்தினர்களாக வைத்தால் வியாபாரிகளுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. இப்பொழுது நான்கு அங்கத்தினர்கள் வியாபாரிகளாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருந்தால் வியாபாரிகள் தங்களுடைய திட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் எடுத்துச் சொல்வதற்கு வசதியும் வாய்ப்பும் இல்லாமல் போய்விடும். ஏற்கெனவே இது நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. வியாபாரிகளுடையவும் விவசாயிகளுடையவும் ஒத்துழைப்பு இருந்து வருகிறது. அப்படி அல்லாமல் வியாபாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் போனால் வியாபாரம் நல்ல முறையில் நடக்காது. வியாபாரம் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டுமானால் வியாபாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு அவசியமாக இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது வட ஆர்க்காட்டிலும் ஒரு கமிட்டியை அமைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு வியாபாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லை என்று தெரிய வருகிறது. அதனால் அந்த கமிட்டி வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் வியாபாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு இருப்பதால் அங்கு வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருகிறது. ஆகவே வியாபாரிகளுக்கு சரியானபடி வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக வியாபாரிகள் தலைவராக வருவதற்கு வசதி இருக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் அநேகம் தடவைகளில் விவசாயிகள் தலைவர்களாக வந்திருக்கிறார்கள், சமீபத்தில் ஒரு வியாபாரிகூட தலைவராக வந்திருக்கிறார். அவர் இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக தலைவராக இருந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே வியாபாரிகள் தலைவர்களாக வருவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே பாரபட்சமில்லாமல் யார் வேண்டுமானாலும் தலைவராக வருவதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பும் வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தலைவருக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதைப்பற்றியும் கொஞ்சம் வரையறுத்து கூற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த அந்த கமிட்டியில் வேலை பார்க்கக்கூடிய குமாஸ்தாக்களுக்கு தங்களுடைய குழந்தைகளுடைய கல்வி வசதிக்கு வேண்டிய சலுகைகள் தரப்பட வேண்டும். ஸ்தல ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட சலுகைகள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த சலுகைகள் எல்லாம் இவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப் போலவே கமிட்டிகளுக்கெல்லாம் தொழில் அபிவிருத்தி கடன் வசதி போன்ற உதவிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று இறுதியாகக் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI B. DORAISWAMY REDDIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகள் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியின் மூலமாக தங்களுடைய விவசாய விளை பொருள்களை விற்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

1st September 1959] [Sri B. Doraiswamy Reddiar]

பற்றுக்குறையாக இருக்கக்கூடிய பொருள்களையும் விவசாயிகள் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி மூலமாக வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யும் பல உணவு பொருள்கள் பக்குவமாக இருக்கக்கூடிய சில பொருள்கள் மணக் கணக்கில், நிமிஷக் கணக்கில் கெட்டுப் போகக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் கமிட்டியின் மூலமாக விற்பதோ அல்லது வாங்குவதோ என்று சொன்னால் அது சில சமயங்களில் முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. அவைகளை கமிட்டியின் மூலமாக வாங்குவதாக இருந்தால் மூன்று நாட்கள் கழிந்ததான் வாங்க முடியும். அதற்குள் அவைகள் கெட்டுப் போகக்கூடிய நிலைக்கு வந்து விடுகின்றன. ஆகவே அவைகளையெல்லாம் சட்ட மூலமாக விற்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரி என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆகவே கமிட்டியின் மூலமாக விவசாயிகள் விளைவிக்கக் கூடிய எல்லா பொருள்களையும் விற்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரம், பிண்ணுக்குப் போன்ற விவசாயப் பொருள்கள் வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு விவசாயத்திற்கு உதவிசுரமாக இருக்கக்கூடிய அளவில் காலத்தில் கிடைப்பதாகவே இல்லை. ஏனெனில் விவசாயிகள் அவைகளை கமிட்டியின் மூலமாகக் கேட்டு கடன் வாங்கிக்கொள்வது என்றால் முடியாமல் இருக்கிறது. ஏனென்றால் கமிட்டியில் பணம் இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் அக்கம் பக்கத்தில் கடன் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்பொழுது அவர்கள் பக்கத்திலுள்ள பணக் காரியமிருந்து பணம் கடனாக வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களைப் போய் கடன் கேட்டால் அவர்கள் சாதாரணமாக கடன் கொடுப்பது இல்லை. விளைபொருள்களை அடமானமாக வைத்துவிட்டு கடன் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயம் முடிந்தவுடன் வாங்கிய கடனுக்கு பதிலாக விளைபொருள்களைக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி கொடுக்கா விட்டால் அவர்கள் மறுபடியும் கடன் கொடுக்க மாட்டார்கள். அந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் சொசைட்டியில் விளை பொருள்களைக் கொடுத்து விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்றால் முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டத்தைப் போலவே கெட்டுப்போகக்கூடிய உணவுப் பொருள்களை சொசைட்டி மூலமாக வாங்க வேண்டுமானாலும் இரண்டு, மூன்று நாட்கள் கழித்துதான் அவைகள் கிடைக்கிறது. அதனால் அவைகள் பழுதடைந்து விடுகின்றன. அதனால் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த முறையில் செய்யப்படும்கூடிய அங்கே ஒரு தொத்து நோய் வந்துவிடுகிறது. அதாவது வரி என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு தொத்து நோய் அங்கு வந்து விடுகிறது. அதாவது விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய பொருள்களுக்கும் வரி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது, விற்கக்கூடிய பொருள்களுக்கும் வரி கொடுக்க வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. கொடுக்கக்கூடிய பண்டங்களுக்கும் சரி திருப்பி வாங்கி வாங்கக்கூடிய பண்டங்களுக்கும் சரி வரி கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதத்திலும் லாபம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதனால் எந்த விதத்திலும் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவதாகத் தெரிய வருகிறது. கனம் அமைச்சர் நல்லது செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் தான் அநேக சட்டங்களைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவைகள் எல்லாம் பின்னையார் பிடிக்க குரங்காய் போய் முடிகிறது. பின்னையாராகப் பிடித்து பூஜிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் அவைகள் எல்லாம் ஆஞ்சனேயர் மாதிரி முடிந்து விடுகிறது. ஆகவே சர்க்கார் சட்டம் செய்வதெல்லாம் கடைசியில் விவசாயிகளுக்கு ஆபத்தாகத்தான் முடிகிறது.

இந்தக் கமிட்டிகளைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பல குறைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயிகள் பணம் கேட்டால் அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகளுக்கு செளகரியம் அளிக்கும் அளவில் சட்டங்கள் அமையவில்லை. விவசாயிகளுடைய தலையின் பேரில்தான் பல கண்ட் ரோல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பண்டங்களுக்கு எந்த விதமான கண்ட்ரோலும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு அம்மோனியம் சல்பேட் வேண்டுமென்றால் அது விவசாயம்

[Sri B. Doraiswamy Reddiar] [1st September 1959]

முடிந்து பலன் அடையும்போதுதான் கிடைக்கிறது. கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலமாக வாங்கவேண்டுமானால் சீக்கிரத்தில் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. விவசாயத்திற்கு வேண்டும் என்று மனுப் போட்டால் அறுவடையான பிறகுதான் கிடைக்கிறது. மாடு வாங்குவதற்கோ அல்லது உரங்கள் வாங்குவதற்கோ பணம் வேண்டும் என்று கேட்டால் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் சாகுபடி செய்த பொருள்களை மட்டும் கமிட்டியின் மூலமாக விற்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சட்டங்களினால் அவர்களுக்கு பிரயோசனம் ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதுதான் என்னுடைய கருத்து. அப்படி இருக்கும் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி, ஒரு கமிட்டியை நியமனம் செய்துவிடுவதனால் மட்டும் விவசாயிகளுக்கு எவ்விதமான அனுசூலமும் ஏற்படாது. இது விவசாயிகளுக்கு இடைஞ்சலாகவே போய்விடும் என்று சொல்லி என் சிற்றுவரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அவை முன்பாக சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிற விவசாய விளை பொருள் விற்பனை மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் ஏற்க இயலாதவகை இருக்கிறேன். இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே உதகமண்டலத்தில் நடந்த கூட்டத்தில் எனது கருத்துக்களை வெளியிட்டுருக்கிற காரணத்தினால் சுருக்கமாகவே இப்போது பேசி முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகள் இன்றையதினம் உற்பத்தி செய்கின்ற விளை பொருள்களுக்கு சரியானபடி, நியாயமான, நிரந்தரமான விலை கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதம் ஏற்பட்டால் அன்ற, தாம் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை விவசாயிகளுக்கு நாம் ஏற்படுத்தினாலெழிய உண்மையில் விவசாயிகள் ஊக்கத்தோடு தம் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு ஊக்கம் உண்டாகாது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் விவசாயிகளுடைய பண்டங்கள் என்ன விலைக்குத்தான் விற்கப்படும் என்கிற உத்தரவாதம் இல்லை.

(Deputy Speaker in the Chair.)

எங்கள் பகுதியில் வெங்காயம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. எத்தனை ஆசையோடு, நம்பிக்கையோடு அந்தப் பயிரை ஆரம்பத்தில் விளைக்கிறார்களோ அந்த ஆசை, நம்பிக்கை ஒன்றும் அறுவடை காலத்தில் அவர்களுக்கு இருப்பது இல்லை. காரணம் அறுவடை செய்கின்ற காலத்தில் அறுவடை கூலிக்குக்கூட கட்டுப்படியாகாத நிலைமைக்கு அதன் விலை குறைந்து போய் விடக்கூடும். அப்படி குறைந்து போகாதபடி நியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு இன்று எவ்விதமான உத்தரவாதமும் இல்லை. வெங்காயம் சீக்கிரத்தில் அழகக்கூடிய பொருள். அதை அதிக நாள் வைத்துக்கொள்ள முடியாது. பட்டரை போட்டு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றாலும் சாதாரண சிறிய விவசாயிகளுக்கு அத்தகைய வசதியைச் செய்துகொள்ள முடியாது. பெரும்பாலானவர்கள் இன்றைய தினம் அத்தகைய வசதியைச் செய்துகொள்ள முடியாதவர்களாக இருப்பதனால் வெகுவாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சாகுபடிச் செலவுக்குக்கூட கட்டி வராத விலையாக இருந்தாலும் அவை அழகிப் போய் முழு நஷ்டம் ஏற்படாதிருக்க கொஞ்சம் நஷ்டப்பட்டாலும் பரவாயில்லைவென்று விற்றுவிட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இப்படி வெங்காயம் மாதத்திரம் இல்லை. எங்கள் பகுதியில் புகையிலை வெள்ளாமை செய்கிறவர்களுடைய கதியும் இதுதான். உற்பத்தி பண்ணுவதுதான் விவசாயிகளுடைய வேலையாக இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களால் தாங்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களினாலுடைய விலையை நிர்ணயம் செய்ய முடிவது இல்லை. யாரோ வர்த்தகர்கள் வந்து விலையை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். இந்த வர்த்தகர்கள் ஏதோ ஒரு குறைந்த -விலையை வைத்து விலை நிர்ணயம் செய்வதும், சரக்குகளை எல்லாம் வாங்கி, தங்களிடையே கோடவுன்களுக்குக் கொண்டுபோனவுடன் விலையை உயர்த்திவிடுவதும்தான் நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிற நடைமுறை.

1st September 1959]

[Sri P. S. Chinnadurai]

இந்த வகையில் துன்பப்படுகிற விவசாயிகளுக்கு இந்த மசோதா எந்த அளவுக்கு துணை புரியப் போகிறது, அவர்களுடைய கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்யப்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள்தான் எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். செலக்ட் கமிட்டிக்கு இந்த மசோதா போவதற்கு முன்னாலும் சரி, செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்குப் பிறகு இப்போது வந்திருக்கிற மசோதாவின் நிலையிலும் சரி, மசோதாவின் அடிப்படையைப் பரிசீலித்துப் பார்க்கிறபோது விவசாயிகளுக்கு இருக்கும்படியான அடிப்படைத் துன்பத்தைப் போக்குவதற்கு இதில் எந்தவகையான வரையறையும் செய்யப்படவில்லை என்றுதான் சொல்வேன். மார்க்கெட்டிங் வசதி செய்து கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லலாமே தவிர, விளைபொருள்களைப் பாதுகாத்து வைப்பதற்கு போதுமான கோடவுன்கள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. விவசாயிகள் தங்களுடைய பொருள்களை ஒரு பாதுகாப்பான கோடவுன்களில் கொண்டு வந்து போட்டு, பின்னால் நல்ல விலைக்கு விற்கலாம் என்கிற நம்பிக்கையோடு கொஞ்சம் முன் பணமாக லாங்கிக் கொண்டு போவதற்கும் வசதி எதுவும் செய்யப்படவில்லை. குறிப்பாக இன்றைய தினம் எங்கள் பகுதியில் ஏராளமாகப் புகையிலை பயிரிடப்படுகிறது. அவர்கள் எல்லோரும் புகையிலையைத் தனிப்பட்டவர்களுடைய கோடவுன்களுக்குக் கொண்டு போய்த்தான் பாதுகாக்கவேண்டிய நிலைமையில், அவர்கள் என்ன விலை நிர்ணயம் செய்கிறார்களோ அந்த விலைக்கே விற்புவிட்டு வரவேண்டிய நிலைமையில் இன்றைய தினம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால் லெவி என்று இப்போது போடப்படுகிற ஒரு வரியை வேண்டுமானால் வசூலித்துக் கொள்வதற்கு வசதி ஏற்படப் போகிறதே தவிர விவசாயிகளுக்கு ஒரு நியாயமான விலை கிடைக்கச் செய்வதற்கு எவ்விதமான உத்தரவாதமும் இந்த மசோதாவில் கிடையாது.

அகில இந்திய ரீதியில் இவைகளைப்பற்றி ஆராய்வதற்காக என்று ஏற்படுத்தப்பட்ட அசோக் மேத்தா கமிட்டியார் இது குறித்து திட்டவட்டமாக ஒரு சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். விலை நிர்ணயம் செய்வதற்காக ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் ஒரு தனி மசோதாவைக் கொண்டு வந்து, ஒவ்வொரு விளை பொருளுக்கும் நியாயமான விலையை நிர்ணயிப்பதற்கு கமிட்டி அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அசோக் மேத்தா கமிட்டியின் அந்த யோசனை இதுவரையில் அமுலாக்கப்படுவதற்கேற்ற ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படவில்லை. மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிகளை ஏற்படுத்துவதற்காக என்று கொண்டு வரப்படுகிற இந்த மசோதாவிலேயே விலை நிர்ணயம் செய்வதற்கும் வழிவகை செய்யப்பட்டிருந்தால் அல்லது அத்தகையதொரு மசோதாவையும் கொண்டு வந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அப்படி வகை எதுவும் செய்யப்படாத நிலைமையில் இந்த மசோதா எத்தகைய நன்மையை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கும் என்று எதைக்குப் புரியவில்லை. நாம் எந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்று நினைக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நன்மை செய்ய முடியாது. நன்மை எதுவும் ஏற்படாவிட்டாலும் தீமை எதுவும் உண்டாகக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவில் அக்கிரகஸரல் ப்ராட்ட்யூல் என்கிற டெபன்ஷன் இருந்து வெங்காயம், புகையிலை இரண்டும் விலைக்கப்பட வேண்டும் என்கிற பெரும் கோரிக்கை விவசாயிகளுடைய மத்தியில் இன்றைய தினம் இருந்து வருகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இது நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம். இது சம்பந்தமாக அநேக மகஜர்கள் அவரிடத்தில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போவதற்கு முன்—உதகமண்டலக் கூட்டத்தில் விவாதத்திற்கு வந்தபோது ஆடு மாடுகள், கோழி, பன்றி முதலியவைகள்கூட இதில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது அவைகளை எல்லாம் நீக்கிவிட்டிருப்பதற்காக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதுபோலவே, வெங்காயம், புகையிலை இரண்டையும் நீக்கிவிட வேண்டும். அதற்காக நான் ஒன்றும் திருத்தம் கொடுக்கவில்லை. நாங்கள் திருத்தம் என்று கொண்டு வந்தாலும் அது நிறைவேறும் என்கிற நம்பிக்கை இல்லை. ஆகவே அமைச்சர் அவர்களே இதைப்பற்றிய பரிசீலனை செய்வது அவசியம், இந்த இரண்டு பொருள்களையும் நீக்கிவிட வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி வேண்டிக்கொள்வதைத் தவிர வேறு பலனுள்ள முறையில் என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

[Sri P. S. Chinnadurai]

[1st September 1959]

விவசாயிகளுக்கு இந்த மசோதா வேண்டுமானால் ஓரளவு பயன்படலாம். லைசென்சு வாங்கக்கூடிய வியாபாரிகள் சரியானபடி வியாபாரம் செய்வதற்கு, வியாபாரத்தில் வீணான ஏமாற்றங்கள் எல்லாம் நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு இது உதவி பண்ணலாம். இவ்வளவுதான். இந்த அளவிற்கு இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன். ஆகையால்தான் முழு மனதுடன் வரவேற்க முடியாமல் அரைகுறை மனதோடு வரவேற்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

இன்னொன்று. இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி அங்கத்தினர்களை நியமனம் மூலமாகவே போடலாம் என்றும், தேர்தல் என்றால் சண்டை வந்துவிடும் என்பதாகவும் முன்பு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. தேர்தலைக் கண்டு அஞ்சவேண்டியதில்லை. அருவருக்கத்தக்க காலமும் அல்ல இது. கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கூட இப்போது தேர்தல் நடக்கிறது. தேர்தல் மூலமாகவே பல்வேறு காரியங்களையும் செய்துகொண்டுவரக்கூடிய ஜனநாயக காலம் இது. ஆகவே தேர்தல் மூலமாகவே அங்கத்தினர்களை ஏற்படுத்துவதற்கு வழி செய்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. பண்டங்களை வாங்குகிறவர்களிடம் லெவி வாங்குவது என்றால், அப்படி அவர்கள் கட்டத் தவறிவிட்டால், விற்பவர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. விற்பவர்கள் விவசாயிகள். வாங்குகிறவர்கள் வியாபாரிகள். எல்லா வியாபாரிகளையும் விவசாயிகளுக்குத் தெரியும் என்று சொல்ல முடியாது. யாராவது வியாபாரிகளை அடையாளம் தெரிந்துகொள்ள முடியாமல் பண்டங்களை விற்பாட்டில் திரும்ப விவசாயிகளை அதைக் கொடுக்கும்படியாகச் செய்வது சரியாகாது. இவர்கள் கட்ட வேண்டும் என்று செய்வதும் முறையாக இருக்காது. ஆகவே அவர்கள் கட்டாவிட்டால் விவசாயிகளைக் கட்டவேண்டும் என்பதாக இருப்பதை மாற்றி விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12 30

மேலும் இந்த மசோதாவின்படி சாமான்களை ஏற்றிக்கொண்டு போகும் வண்டிகளைத் தடுத்து நிறுத்த அதிகாரம் இங்கு இருக்கும் சிப்பந்திகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக மாத்திரம் அல்ல. சரியானபடி நம்பிக்கை தரத்தக்க அளவிலே அதற்கான லெவி செலுத்திவிடவில்லை யானால் சாமான்களை இறக்கிப் போட்டுக்கொள்ளலாம், பறிமுதல் செய்யலாம் என்று கூட இதில் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு சிப்பந்திக்கு இந்த அளவு அதிகாரம் எல்லாம் இந்த மசோதாவின் மூலமாக வைத்திருப்பது நல்லது அல்ல. இதனால் பின்னால் பலவிதமான ஊழல்கள் தோன்றலாம். அதற்கு இடம் கொடுக்காத முறையிலே ஏற்பாடு செய்வது நல்லது. வேண்டுமானால் அவர்களுடைய பெயரையும் முழு விலாசத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கலாம். தவிர சாமான்கள் பறிமுதல் செய்யலாம் என்று சொல்லும் ஷரத்து அவ்வளவு சரியானது அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆதலால் அவைகளை கவனித்து தக்க முறையிலே அரசாங்கத் தரப்பிலேயே ஆராய்ந்து உரிய திருத்தங்கள் கொடுத்த பிறகு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN : கனம் உதவி அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று விவசாய விளைபொருள் மார்க்கெட்டிங் மசோதாவைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொண்டு இதை முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன். இந்த விவசாய விளைபொருள் மசோதாவைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் பல விஷயங்கள் சொன்னார்கள். இதில் முக்கியமாக திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு செய்ய வேண்டிய முதல் கடமையாக அவர்களுக்கு சந்தைக் கடை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். ரோடு வசதிகள், கடன் வசதிகள் முதலியவை செய்து கொடுப்பதுதான் அவசியமே தவிர அம்மாதிரி விற்பனைக் கூடங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதனால் அவர்களுடைய நிலைமை முன்னேறாது என்று கூறினார்கள். அவர்கள் கூறியதை ஒருவாறு வரவேற்றாலும் விவசாயிகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை அரசாங்கம் உணர்ந்து இன்றைக்கு ஆங்காங்கே கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி கொடுத்துக்

1st September 1959] [Sri K. R. Viswanathan]

கொண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி கடன் வசதி செய்து கொடுத்தாலும் சந்தைக் கடை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தாலும் விளக்கு வசதி செய்து கொடுத்தாலும் பொருளை விற்பனைக்கு எடுத்துக்கொண்டு போகும்போது அங்கு வழியிலே இடைமறித்து அவர்களை ஏமாறச் செய்கின்ற முதலைகள் பல பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய விஷமத்தனத்தை நீக்குவதற்குத் தான் அங்கு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட விற்பனைக் கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன என்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒன்றிரண்டு ஆண்டு காலமாக விற்பனைக் கமிட்டியில் உறுப்பினராக இருந்த காரணத்தினால் என்னுடைய அனுபவத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். திருச்சி மாவட்டத்திலே பல இடங்களில் விற்பனைக் கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும்கூட ஒரு சில இடங்களில் இவை சரியானபடி நடக்க முடியவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் அங்கு இருக்கும் வியாபாரிகள், மற்ற மில்காரர்கள் அங்கு இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு சிறிய கடன் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய பெரிய லாபத்தை மறித்துக்கொள்கிறார்கள். அம்மாதிரி விவசாயிகள் தாங்கள் அறியாமலேயே சரண்டப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி அவர்கள் சரண்டப்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்த மசோதாவின் முக்கிய நோக்கம் ஆகும். ஆகவே இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன்.

இந்த மசோதாவானது பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டபோது சில முக்கியமான மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அத்தகைய மாற்றங்களிலே மிகவும் முக்கியமானது கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்கள் இத்தகைய விற்பனைக் கூடங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இம்மாதிரி அதிகாரம் கொடுக்கப்படுவதிலும் கூட்டுறவு விற்பனை சங்கத்திலேயே ஒரு 'மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியை' அவர்களாக நியமித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. அத்தகைய 'மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி' இந்த சட்டத்தின் விதிகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் நடக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இத்தகைய விதிகளில் சில மாறுதலை மட்டும் நாம் காண்கிறோம். அதனால் இந்த மாறுதல் ஏன் அங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் தெரியவில்லை. உதாரணமாக உறுப்பினர்கள் சாதாரண மார்க்கெட்டிங் சொசைடிக்கு தேர்தல் மூலமாக தேர்தல் தேடுக்கப்படுகிறார்கள். கூட்டுறவு விற்பனைக் கமிட்டிக்கு நியமனம் மூலமாக நியமிக்கப்படுகிறது. உறுப்பினர்கள் 'நாமினேஷன்' மூலமாக நியமிக்கப்படலாம் என்ற வேறுபாடு இருக்கிறது. இன்னும் இந்த "கூட்டுறவு" மார்க்கெட்டிங் சொசைடி "உறுப்பினர்களுக்குள்ளேயே ஏன் தேர்தல் நடத்தக்கூடாதென்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். ஆகவே அவர்களுக்கும் அந்தத் தேர்தல் உரிமையைக் கொடுத்தால் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இம்மாதிரி 'கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடி' மூலமாக நியமிக்கப்படுகிற உறுப்பினர்களுக்கு மூன்று ஆண்டு காலம் என்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'விளைபொருள் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி' உறுப்பினர்களுக்கு ஐந்து ஆண்டுகள் காலம் என்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய வேறுபாடு இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேண்டுமானால் இரண்டு வகை உறுப்பினர்களும் மூன்று ஆண்டு காலமே அவர்களுடைய காலமாக இருக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதில் ஏற்பட்டிருக்கிற மிக நல்ல வரவேற்கக்கூடிய சீர்திருத்தம் லைசன்ஸ் பெற முடியாத வியாபாரிகள் அந்த மாவட்டத்தைச் சார்ந்த கலெக்டர் அவர்களுக்கு அப்பீல் செய்துகொண்டால் போதும் என்ற முறை ஏற்படுகிறது. இத்தகைய வியாபாரிகளுக்கு மிக நல்ல முறையிலே உதவியாக இருக்கலாம். அதற்காக சென்னைக்கு ஒடிவந்து அப்பீலைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு பதிலாக அந்தந்த மாவட்டத்திலேயே அப்பீல்களை தீர்த்துக்கொள்வதற்கு ஒரு நல்ல வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

[Sri K. R. Viswanathan]

[1st September 1959]

அடுத்தபடியாக இந்தக் கமிட்டியின் தலைவர் விவசாய உறுப்பினர் களிலிருந்தே தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்று ஒரு மாற்றம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையாகவே வரவேற்கக்கூடியதாகும். உண்மையில் தலைவர் தேர்தலில் நிற்க உறுப்பினர் அனைவர்க்கும் உரிமை இருக்குமானால் விவசாயி தலைவராக வருவதற்கு மிகவும் குறைந்த வாய்ப்பு இருக்க முடியும். அவ்வாறு விவசாயிதான் தலைவராக வர முடியும் என்ற விதி இருக்கிறபடியினால் விவசாயிகளினுடைய நலனுக்காகவே இந்த மசோதா ஏற்படுத்தப்படுகிறபடியினால் இந்தக் கமிட்டியின் தலைவர் விவசாயிகளினுடைய மத்தியிலேயே இருந்து வரக்கூடிய சூழ்நிலை அமைகிறது. ஆகையால் இதை மாற்றவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

இந்தக் கமிட்டியின் உறுப்பினர்களைத் தேர்தல்கள் மூலமாகத்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற மாற்றமே வரவேற்கத்தக்கது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு நாமினேஷன் மூலமாக நியமிக்கப்படுகிற கமிட்டிகள் பல வேலை செய்து வருகின்றன. அம்மாதிரி நியமிக்கப்பட்டாலும் இத்தகைய கமிட்டிகள் சரியாக இயங்கவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் அவர்களுடைய விருப்பம் இருந்தும் அறியாமலேயே இத்தகைய நியமனங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே இந்தக் கமிட்டிக்கு பல சமயங்களிலே கூட்டம் நடத்த முடியாமல் குறைந்தபட்ச உறுப்பினர்கள் இல்லாமல் இருக்கிற காரணத்தால் இந்தக் கமிட்டிகூட யோசிக்க முடிவதில்லை. ஆகவே ஓரளவு அவர்களுடைய சம்மதத்தைத் தெரிந்து நியமித்தால் நல்லது. அல்லது தேர்தல் மூலமாகவே நியமித்துவிடுவது மிக மிக நல்லது. எவ்வாறு அவர்கள் விரும்பி தொண்டு புரிய வருகிறார்களோ அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு இணங்கி தேர்தல் மூலமாக அந்தக் கமிட்டிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் விதியை நான் மிகவும் வரவேற்று என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய விளைபொருள் மசோதாவை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா செலக் கமிட்டியிலே நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்யப்பட்டது மட்டும் அல்லாமல் நேரடியாக தென் ஆற்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர் போன்ற மாவட்டங்களுக்குச் சென்று விவசாயிகளை நேரடியாகக் கண்டு பேசி அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்து எந்தெந்த மாற்றங்கள் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையிலே விலை கிடைக்கும், விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்குமென்று கருதி அதற்கான ஏற்பாடுகளை அமைச்சர் அவர்கள் செய்வதற்கு உண்மையிலேயே நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் விளைபொருள் மசோதாவிலே மார்க்கெட் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மார்க்கெட் கமிட்டியில் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது இருக்கும் முறை மிகவும் நல்ல முறையில் வேலை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதை யாரும் மறுக்கவே முடியாது. ஆனால் இந்த முறையில் வேறு ஏதாவது மாற்றம் வந்துவிடுமோ என்று ஐயம் பலருக்கு இருக்கத்தான் செய்கிறது. இதிலே ஐயப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. இப்போது இருக்கும் முறையிலே என்றும் வசதியாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் இப்போது இருக்கும் விஷயம். தென் ஆற்காட்டிலே கூட இங்கு செய்யப்பட்டக்கூடிய வேலை விவசாயிகளுடைய விளை பொருள்களை லாபகரமாக நல்ல முறையிலே விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னதாகவே அட்வான்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அம்மாதிரி பல வசதிகள் செய்ய முடியுமா என்று பார்த்தால் நேரடியாக அம்மாதிரி ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் கமிட்டி செய்ய முடியாது. இதை எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்றால் மார்க்கெட்டிங் சொசைடிதான் செய்ய முடியும். அதை நல்ல முறையிலே ஆராய்ந்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடி இப்பொழுது என்ன வேலை செய்கின்றது என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி என்ன வேலைகளை செய்

1st September 1959] [Sri K. S. Subramania Gounder]

கிறதோ அதே வேலைகளைத்தான் அவர்கள் செய்கிறார்கள். ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியிலே விவசாயப் பொருள்கள் வந்த உடனே அவைகளை விவசாயிகளுக்கு லாபகரமான முறையிலே விற்பனை செய்து கொடுப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இதைக் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியிலே செய்து கொடுக்கிறார்கள்.

விறற் உடனேயே பணத்தை கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி விவசாயிகளுக்கு நேரிடையாகக் கொடுத்துவிட்டு பிறகு வியாபாரிகளிடமிருந்து வசூல் செய்கிறார்கள். அந்த முறை ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் கமிட்டியில் இல்லை. அது பல இடங்களில் சொல்லப்பட்டது. எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் “விவசாயிகள் விாபாரிகளைத் தேடிக் கொண்டு போகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது” என்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் அந்த முறை இருக்கிறது. மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி நேரிடையாக விவசாயிகளுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு பின்பு விவசாயிகளுடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அதுமட்டும் அல்ல. ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் அட்வான்ஸ் கொடுக்க வாய்ப்பு இல்லை. கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியில் விவசாயிகளுக்கு அட்வான்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அதுமட்டும் அல்ல. மகசூல் உற்பத்தி செய்வதற்கும் அட்வான்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். மகசூல் உற்பத்தி செய்த பிறகும் கூட சில அட்வான்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். சரக்கு விற்கவில்லை என்றால் கோடவுனில் ஸ்டாக் செய்து அதன் பேரில் லோன் கொடுக்கிறார்கள். நல்ல விலை கிடைக்கும் போது அந்த சரக்கை விற்க மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி ஏற்பாடு செய்கிறது.

சர்க்கார் கொள்கை என்னவென்றால் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி “Process plant” வைத்து, விவசாய விளைபொருள்களை, அதாவது கடலை எண்ணெயாகவும் பருப்பாகவும், பருத்தியைப் பஞ்சாகவும் மாற்றி அதனால் ஏற்படும் லாபத்தை விவசாயிகளை அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளுக்கு கடனாகவும், மான்யமாகவும் பணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்னவென்றால், இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நடத்தி, வரும் லாபத்தை எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

எந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்பதைக் குறித்து 5-வது பிரிவில் விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லா மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அல்ல. எந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி விரும்பிக் கேட்கின்றார்களோ, அந்த சொசைட்டி ரிஜிஸ்டிராருக்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டால், அவர் அந்த சொசைட்டி நல்ல முறையில் பூரணமாக நடத்த முடியும் என்று கருதினால், அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுக்கப்போகிறார்கள். எல்லோருக்கும் கொடுத்து விரும் நிலை இல்லை. எல்லாக் கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்களுக்கும் கொடுப்பது என்பது இல்லாத விஷயத்தைக் கற்பனை செய்துகொண்டு பேசுவதாகத்தான் இருக்கும். இதைப் பொறுத்த வரையில் மார்க்கெட்டிங் சொசைடியாக இருந்தால் நல்ல முறையில் இருக்கும். பின்னர் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான நன்மைகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க முடியும். சர்க்குரை விற்பனையை மாத்திரம் அல்லாமல் இன்னும் அதிக லாபம் வர ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க முடியும்.

அது மாத்திரம் அல்ல. வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதில் வரக்கூடிய லாபத்தில் 65 சத வீதம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு இருக்கிறது. விவசாயிகள் லாபம் அடைய வேண்டும் என்றுதான் இந்த ஏற்பாடு. இரண்டு விதமான கமிட்டிகள் எதற்கு என்று கேட்கப்படுகிறது. கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் மாத்திரம் “Nomination” என் என்று கேட்கப்பட்டது. கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்கு வருகிறவர்கள் எலெக்ஷன் மூலம் வந்தவர்கள்தான். ஆகவே திரும்பவும் மற்றோர் எலெக்ஷன் வைக்கத் தேவையில்லை என்று பொறுக்குக் கமிட்டி ஆலோசனை செய்து முடிவு செய்தது.

[Sri K. S. Subramania Gounder]

[1st September 1959]

கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியின் அங்கத்தினர்களின் பதவிக் காலம் மூன்று வருஷங்கள். ஆகவே ஐந்து வருஷக்காலம் தேவையிலலை. மூன்று வருஷ பதவிக் காலம் போதும் என்று முடிவு செய்யப் பட்டது.

திரு. கோவிந்தசாமி போன்றவர்கள் கூட, மார்க்கெட் கமிட்டியின் சேர்மேன் விவசாயியாக இருந்துதான் ஆக வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் கூடாது என்று சொல்லும்போது வருத்தப்பட்டு வேண்டியதுதான். இந்த மசோதா யாருக்காகக் கொண்டு வந்தது என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயி நல்ல பயனை அடைய வேண்டும், நல்ல லாபம் அடைய வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவைச் சற்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், விவசாய மெம்பர்கள் அதிகமாக இருந்தும், அந்தக் கமிட்டியின் தலைவர் விவசாயி இல்லை. அதன் சேர்மேன் ஒரு வியாபாரிதான் இருக்கிறார். கோவையிலும் ஒரு வியாபாரிதான் வர முடிகின்றது. விவசாயி வர முடியவில்லை. விவசாய மெம்பர்கள் அதிகம் என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. விவசாயியே சொசைடியின் தலைவராக நேரிடையாக வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

இந்த சொசைடிகளின் கண்காணிப்பு விவசாய டைரக்டர் அவர்களிடம் இருக்கவேண்டுமா அல்லது “Registrar of Co-operative Societies” அவர்களிடம் இருக்க வேண்டுமா என்று பேசப்பட்டது. நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரை Director of Agriculture அவர்களிடம் இருக்கிறது. ஆனால் பம்பாயில் இந்த சட்டத்தின் நிர்வாகம் “Registrar of Co-operative Societies” அவர்களிடம் இருக்கிறது. Regulated Market Committee ஆக இருந்தாலும் சரி, கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியாக ஆரம்பித்தாலும் சரி, ஒவ்வொரு இடத்திலும் நல்ல முறையில் நடத்தி இந்தப் பணியைப் பூரணமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கும்போது Director of Agriculture இடம்தான் இருந்து ஆக வேண்டும் என்பது இல்லை. “Registrar of Co-operative Societies” அவர்களிடம் ஒப்படைக்கலாம். அது இன்னும் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. ஒருவரோடு ஒருவர் ஏதாவது அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டு ஒரு விஷயம் முடிவு செய்தால் சற்று முரண் ஏற்பட்டு வரலாம். Regulated Market—ஆக இருந்தாலும் சரி, கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியாக இருந்தாலும் சரி விவசாயி நல்ல முறையில் லாபம் அடையவேண்டும் என்று நினைக்கும்போது அது யாரிடம் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். பம்பாய் ராஜ்யத்தைப் போல “Registrar of Co-operative Societies” இடம் கண்காணிப்பு இருந்தால் நல்ல முறையில் இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் இந்த சட்டத்தின் கீழ் விதிகள் போடும்போது சிக்கல்களை நல்ல முறையில் திருத்தி விவசாயிகளுக்கு பயன் அளிக்கும் முறையில் ஜாக்கிரதையாக அமைச்சர் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமக்கு முன்பு இருக்கும், விவசாய விளைபொருள் மார்க்கெட்டிங் மசோதாவிலை நமது விவசாயிகள் பெரும் நன்மை அடைவார்கள். அதே நேரத்திலே, அவர்கள் அந்த பலனை அடைய வேண்டுமானால், இந்த மசோதா எந்த அளவுக்கு நல்லமுறையிலே நடைமுறையிலே கொண்டு வர வேண்டும், எவ்வளவு கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும் என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி சொசைட்டிகளில் இருக்கும் ஊழல்களைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். சொசைட்டிகளில் ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன. அவைகளைத் சேர்ந்த கேசுகள் ஒரு வருஷம் அல்ல இரண்டு வருஷம் அல்ல, பத்து வருஷங்களாக விசாரணை செய்யப் படாமல் நீடித்துக்கொண்டிருக்கின்றன, என்பது நமக்குத் தெரிந்த விஷயம். அந்தக் காரணத்தினால்தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்த

1st September 1959]

[Sri V. K. Kothandaraman]

தால் மட்டும் போதாது. அதைப்பற்றி எவ்வளவு தூரம் கடுமையாக கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும் என்றுதான் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். ஆகவே மார்க்கெடிங் சொசைடி ஆரம்பிக்கப்படும் நேரத்திலே கத்திரிக்காய், கருவாடு சந்தைக்கு ஒப்பிட்டுச் சமப்படுத்துவது சரியல்ல. அம்மையார் இப்பொழுது இல்லை. சந்தையிலே ஏதோ மினுக் மினுக் என்ற விளக்கு வெளிச்சத்திலே வியாபாரம் நடப்பதாக நினைக்கிறார்கள். சந்தை எப்பொழுது கூடுகிறது என்பதே இதிலிருந்து அவர்களுக்கு தெரியவில்லை. சந்தை பகலில் கூடி மாலே 4 அல்லது 5 மணிக்குக் கலைந்து விடும். அப்படும் கடைக்காரர்கள் வண்டியைக் கட்டிக் கொண்டு வீட்டிற்குப் போய் விடுவார்கள். செல்லாராம் கடையில் மின்சார விளக்கு போட்டிருப்பதால் விலையும் கூடுதலாக இருக்கிறது. செல்லாராம் கடைக்குப் போய்ப் பழக்கமாயிருப்பதனால் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவைக் கூட எதிர்க்கக்கூடிய நிலை வந்திருக்கிறது என்பது வருத்தப்படக் கூடிய விஷயம்.

ஆகவே தான் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில் மிகவும் கவனமாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. கமிட்டியைப்பற்றி பலர் குறிப்பிட்டார்கள். 18 பேர்கள் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. நாலேந்து பேர்கள் இருந்தால் போதும் என்றும் சொன்னார்கள். குறைந்தபட்சம் 25 பேர்களாவது இருக்கவேண்டும். இந்த மெம்பர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு தேர்தல் முறை என்று சொல்லும்போது இப்போதும் கைதாக்கும் தேர்தல் கூட தேர்தல் என்று சொல்லும்போது இப்போதும் கைதாக்கும் தேர்தல் முறைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி இருந்து கொண்டிருந்தால் சொல்வாக்கு படைத்தவர்கள் தேர்தலில் வரவேண்டும் என்று நினைத்தால் அவர்கள் தான் பதவிக்கு வர முடியும். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். ஆதலால்தான் பஞ்சாயத்து முறையில் கூட 'பாலட்' முறையில் தேர்தல் நடத்தப்படவேண்டும் என்று நாம் வகுத்திருக்கிறோம். அதல்லாமல் கைதாக்கும் தேர்தல் முறை இருந்து கொண்டிருந்தால் குறிப்பிட்ட ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் தான் வா முடியும். அவர்கள் தாங்களே இருந்து கொண்டு குண்டு சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டுகிற கதையாகத்தான் இருந்து கொண்டு இருக்க முடியும். அதுமட்டுமல்ல; இவ்வளவு அங்கத்தினர்கள் கூட தேவையில்லை, ஐந்து அல்லது ஆறு அங்கத்தினர்கள் இருந்தால் போதும் என்று சொல்வது என்றால், நாலேந்து பேர்கள் இருந்து கொண்டேன் எல்லாக் காரியத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியும். அந்த முறையில் பார்த்தால் சட்டசபை தேவையில்லை. பஞ்சாயத்து முறை தேவையில்லை, பெயரளவுக்கு அரசாங்கம் மட்டும் உத்தரவுகளைப் போட்டுக்கொண்டு இருந்தால் போதும் என்கிற நிலைதான் வரும். ஆகவே இதில் கைதாக்கும் தேர்தல் முறையை எடுத்து விட்டு பாலட் முறையிலேயே தேர்தல் முறைமீடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பயன் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கரை என்று தாளில் எழுதி நாக்கில் தடவிக்கொண்டால் மட்டும் போதாது. உண்மையிலேயே பலன் இருக்கவேண்டும். விவசாயிகள்தான் தேர்தலில் தலைவராக வரவேண்டும் என்று சட்டத்தில் மட்டும் சொல்லிவிட்டால் போதாது. உண்மையிலேயே வரக்கூடியவர்கள் உண்மையான விவசாயிகளாக இருக்கவேண்டும். நிலத்தில் இறங்கி வேலைச் செய்யக்கூடிய விவசாயியாக இருக்கவேண்டும். அதல்லாமல் குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யரும் தான் விவசாயி என்று சொல்லிக்கொண்டால் அவர் உண்மையான விவசாயியாக இருக்க முடியாது. அதே போன்றுதான் ஆயிரம். ஏக்கர்கள், நூறு ஏக்கர்கள் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களும் தாங்கள் விவசாயிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டால் உண்மையான விவசாயிகள் யாரும் இதில் வர முடியாது. ஆகவே உண்மையான விவசாயிகள் யாராவது இந்த கமிட்டிகளிலோ அல்லது சொஸைடிகளிலோ வர வேண்டுமென்றால் பாலட் முறையில் தேர்தல் நடைபெற வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தித் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1st September 1959]

* SRI P. G. MANICKAM : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்காக நியமிக்கப்பட்ட பொறுக்கு கமிட்டியில் விவசாயிகளை அங்கத்தினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்ட பொழுது இதில் கவர்ன்மென்ட் சில மெம்பர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தவன் நான். நான் அதைக் கொண்டு வந்ததற்குக் காரணம் தேர்தல் மூலமாக அங்கத்தினர்களாக வரவேண்டும் என்றால் செல்வாக்குள்ளவர்கள்தான் வர முடியும். அப்படியிருந்தால் ஏழை விவசாயிகள் வர முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்கு என்று தனியாக ஒருசில ஸ்தானங்களை ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொன்ன தின் பேரில்தான் அவ்விதம் ஒதுக்குவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதை கனம் அமைச்சர் அவர்களும் பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதாவது கவர்ன்மென்ட் மூன்று நபர்களை நாமினைஷன் செய்யலாம் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் இப்போது சட்டத்தில் எவ்விதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால்

"The Government may appoint to every Market Committee such number of members as they think fit....."

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது தகுதி வாய்ந்தவர்களை இதில் நியமிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் பார்ப்பது என்றால் கவர்ன்மென்ட்டில் செல்வாக்குள்ளவர்கள்தான் வர முடியும். ஆகவே "தகுதியான" என்ற வார்த்தை சேர்த்திருப்பது அவசியமில்லை என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதல்லாமல் இவ்விதம் தகுதியுள்ளவர்கள் என்று சொல்லுவதாக இருந்தால் விவசாயிகள் வர முடியாது. அதிலும் குறிப்பாக ஹரிஜன விவசாயிகள் வரவே முடியாது. ஆகவே கவர்ன்மென்ட் தானாக மூன்று பேர்களை விவசாயிகளை, அதிலும் ஹரிஜன விவசாயிகளை நாமினைஷன் செய்யலாம் என்று இருந்தாலொழிய இவ்விதம் போட்டிருப்பதால் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. ஆகவே இதைத் திருத்தாமல் இருந்தால் கவர்ன்மென்ட்டுக்கும் நெருக்கடியான நிலைமையாக ஏற்படும். இதில் யாரை நியமிப்பது, செல்வாக்குள்ளவர்களை நியமிப்பதா அல்லது விவசாயிகளை நியமிப்பதா என்கின்ற கஷ்டங்கள் ஏற்படும். ஆகவே ஏழை பாட்டாளிகளுக்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படக் கூடிய வகையில் எனது வேண்டுகோளை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு மைனூ ரிட்டியின்றாக இருக்கும் ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு மூன்று ஸ்தானங்கள் கொடுக்கும் படியான அளவில் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டி சம்பந்தப்பட்ட மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி என்பது மிகவும் முக்கியமான விஷயம்தான். இதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் நன்மை ஏற்படலாம். ஆனால் இதன் மூலம் சிறிய விவசாயிகளுக்குச் சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன். அதாவது காய்கறிகள், புஷ்பம் இவைகளையும் இந்த சொஸைட்டி மூலமாகக் கொண்டு வந்து விற்பனை செய்வது என்றால் அதன் மூலம் நஷ்டம்தான் ஏற்படும். இம்மாதிரிப்பட்ட பொருள்கள் மீது லேஸ்ட்டாகல் கொண்டு வந்தபோது இதன் மீது நீடித்து வைத்திருப்பதா அல்லது எடுத்து விடுவதா என்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட பொருள்களை மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டி மூலமாக விற்பனை செய்வது என்றால் நஷ்டம்தான் ஏற்படும். அது மட்டுமல்ல, புஷ்பங்களைக் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டு எலம் போட்டு விற்பனை செய்வது என்பது சீக்கிரமாக முடிக்கவேண்டும். இவ்விதம் விற்பனை செய்வதை விட சில சந்தைகளில் கொண்டு போய் விற்பனை பூ போன்றவைகளுக்கு அதிகமான அளவில் லாபம் கிடைக்கும். இது தவிர இராத்திரியே விட்டிய புஷ்பத்தைக்கொண்டு வந்து கட்டி அதை நல்ல விலைக்கு விற்கக்கூடிய சந்தர்ப்பமும் கிடைக்கிறது. ஆகவே ரேஷன் காலத்தில் ஐந்து மூட்டை ஆறு மூட்டை என்று நெல் கொண்டு போவதைக்கூட தடை செய்ததுபோல் இவற்றிற்கும் தடை விதிக்கக் கூடிய நிலை ஏற்படுமோ என்று பயப்படக்கூடிய நிலைமை

1st September 1959] [Sri G. Annamalai Muthuraja]

இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்திலிருந்து பழம், புஷ்பம் போன்றவைகளை நீக்கிவிடுமாடி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. P. SARATHI : மதிப்பிற்குரிய உதவி தலைவர் அவர்களே, மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மசோதாவை நான் சில அம்சங்களைப் பொறுத்த வரையில் வரவேற்கிறேன். இப்போது தென் ஆற்காட்டிலும் வட ஆற்காட்டிலும் கோயம்புத்தூரிலும் நடைபெற்று வரும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் முறையில் நடைபெற்று வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பே ஆரம்பிக்கப்பட்ட மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. விவசாயிகள் தாங்கள் விளைவித்த பொருள்களை விற்க மண்டி வீதிகளுக்கும் கொண்டுவர வேண்டியிருந்த காலத்தில் அவர்களுக்குப் பல சங்கடங்கள் இருந்தன. இப்போது அவர்கள் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளுக்கே கொண்டு போய் அவைகளை விற்று நல்ல லாபமடைகிறார்கள் என்பதை ஒவ்வொரு விவசாயியும் சொல்லக்கேட்கிறோம். நேரிடும் பார்க்கிறோம். மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளில் இன்னின்ன பொருள்களைத்தான் விற்கலாம் என்ற வரையறையை விதிக்க வேண்டும். மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி என்னென்ன பொருள்களில் வியாபாரம் செய்யலாம் என்பதை அவ்வப்போது மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி நிர்ணயிக்கலாம் என்று இப்போது மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால், மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் புஷ்பங்கள், கருவாடு ஆகியவை விற்பதற்குக் கூடப் பயன்படுத்தப்படக்கூடும். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட போல அந்தப் பண்டங்களை விற்பதற்குக் கூட அவைகள் பயன்படுத்தப்படக்கூடும். எனவே அவை என்னென்ன பொருள்களில் வியாபாரம் செய்யலாம் என்பதை இப்போதே மசோதாவில் வரையறுத்து விடலாம். முக்கியமான அன்றாட தேவைகளான நெல், அரிசி, கேட்வரகு, மணிவாடி பயறு முதலிய பொருள்களை மட்டும் குறிப்பிட்டு சட்டத்தை உருவாக்கினால் கூட இக் கமிட்டிகள் நன்றாக நடக்கும் என்று நினைக்கிறேன். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 20 ஆண்டுகளாக மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் நன்றாக நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளை அமைக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் நினைக்கிறார்கள். பெரும் பெரும் நல்ல கருத்துள்ளவர்களே கூறுவது போல கூட்டுறவு என்றால் கூடிக் கொள்கையடிப்பது என்ற முறையில் இந்த ஸ்தாபனங்கள் இப்போது நம் நாட்டில் நடைபெறுகின்றன. எனவே இந்தக் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் நன்றாக நடக்குமோ நடக்காதோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருந்தால் சர்க்கார், கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளை அமைத்து அவைகளுக்குப் பணம் கொடுத்து உதவ வேண்டும். ஆனால் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளுக்கும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளில் உள்ளவர்களுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லாதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போதுள்ள மார்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளிடமிருந்து லைசென்ஸ் பணமாக 30 ரூபாய் வாங்கப்படுகிறது. இதை 50 ரூபாயாக உயர்த்தாமல் 10 ரூபாயாகக் குறைத்தால் விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளை சந்தைகளுக்கு ஒப்பிட்டுப் பேசினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ விஸ்வநாதம் கூறியது போல இவைகளைச் சந்தைகளுக்கு ஒப்பிட்டுப் பேசக்கூடாது. இவைகளால் விவசாயிகளுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும் நன்மைகள் ஏற்படும் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் பொதுவாக ஆதரிக்கிறேன். அனேக கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட கஷ்டங்களையெல்லாம் நீக்குவதற்குரிய முறையில் மசோதாவில் அவசியமான திருத்தங்களை

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [1st September 1959]

யெல்லாம் புகுத்த வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக, மிடிமென்னை எலிமினேட் பண்ணுவதுடன் விவசாயத் துறையில் உற்பத்தி செய்பவர்களுடைய பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கச் செய்தால் அவர்கள் உற்சாகத்துடன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வார்கள் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நமது தமிழ் நாட்டில், தென்னாற்காடு, சேலம் முதலிய மாவட்டங்களில் மார்க்கெட்டில் ஸொஸைடிகள் இயங்கி வருகின்றன. பொறுக்குக் கமிட்டியினர் மாநிலத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று வியாபாரிகள், உற்பத்தியாளர்கள் முதலியவர்களை யெல்லாம் சந்தித்து அவர்களுடைய கஷ்டங்களை யெல்லாம் கேட்டறிந்து ஒரு ரிப்போர்ட்டை இந்த சபையில் சமர்ப்பித்திருக்கின்றனர். நான் தென்னாற்காடு மார்க்கெட்டில் ஸொஸைடி சம்பந்தமாக அடிக்கடி சில விஷயங்களைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். உற்பத்தியாளர்கள் ஸொஸைடிக்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கும் தானியங்களுக்கு உடனடியாக விலை கொடுப்பதில்லை என்றும், இரண்டு, மூன்று இடங்களுக்குப் பொருளை எடுத்துப்போவதால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்றும் என்னிடம் அங்குள்ள விவசாயிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்டங்கள் எல்லாம் இல்லாதபடி அவர்களுக்கு சாத்தியமான எல்லா சௌகரியங்களையும் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மேலும், சில இடங்களில் இந்த ஸொஸைடிகள் நல்ல முறையில் இயங்கவில்லையானால், அப்போது அவைகளை ரத்து செய்யும் பட்சத்தில், அந்தக் காலத்தை 4-5 வருஷங்களாகப் போடக் கூடாது, ஒரு வருஷத்திற்குத்தான் ரத்து செய்யலாம், தவறினால் இரண்டு வருஷங்களுக்கு ரத்து செய்யலாம், அதற்கு மேல் போகக் கூடாது என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இவைகளில் சில குற்றங்கள் இருக்கக்கூடும், சில ஊழல்கள் இருக்கக்கூடும். இருந்த போதிலும், புதுக் கமிட்டிகளை அமைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து பொறுப்புகளை மறுபடியும் அவைகளிடமே விட்டுவிட வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். அவ்வாறு ரத்து செய்யும் காலத்தில் அந்த நிர்வாகத்தை யார் பார்ப்பது என்பதை சர்க்கார் சரியாக விளக்க வேண்டும். மசோதாவில் அது சரியாக விளக்கப்படவில்லை. அந்த நிர்வாகத்தை அரசாங்கமே நடத்துவதாயிருந்தால், தங்களுக்கு ஒத்தாசையாக அதிகாரிகளைப் போட்டுக்கொள்வதாய் இருந்தால், அப்போதும் தாற்காலிகமாக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டுக்கொள்வார்களா என்பதையும் விளக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அபிப்பீகன் கலெக்டர்களுக்குப் போக வேண்டுமா, அல்லது ரெஜிஸ்டிராருக்குப் போக வேண்டுமா, அல்லது டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்ச்சருக்குப் போக வேண்டுமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் விவாதிக்கப்பட்டது. அபிப்பீகனைக் கவனிக்கும் அதிகாரத்தை கலெக்டருக்குக் கொடுக்காமல் ரெஜிஸ்டிராருக்குக் கொடுக்காமல் ரெஜிஸ்டிரார் ஆப் கோவாப் ரேடிவ் ஸொஸைடிக்கே கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அந்த அதிகாரத்தை கலெக்டருக்குக் கொடுப்பது உசிதமல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தேர்தல் விஷயமாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி பேசினார். உறுப்பினர் பதவியை உற்பத்தியாளர்களுக்கு மட்டும் அளிக்க வேண்டும் என்று விதிக்கக் கூடாது என்று அவர் சொன்னார். அதை உற்பத்தியாளர்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். ஏனென்றால் உற்பத்தியாளர்களுக்குத்தான் பல முக்கியமான விஷயங்களில் அக்கறை இருக்கும். உற்பத்தியாளர்களை உறுப்பினர்களாகப் போட்டால், அவர்கள் பண்டங்களின் விலைவாசியையும் மற்ற விஷயங்களையும் பரிசீலித்து உற்பத்தியாளர்களின் பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கொடுக்கப் பிரயத்தனப்படுவார்கள். ஆகவே உற்பத்தியாளர்களுக்கே இதை விட்டுவிட வேண்டும் என்பது என் தாழ்மையான கருத்து.

1st September 1959]

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar.]

தவிர விதிகள் செய்யும் அதிகாரத்தின்கீழ் விதிகளை ஏற்படுத்தும் போது சிறு வியாபாரிகளுக்கு முக்கியமாக கூடையில் வைத்துக்கொண்டு தெருவில் விற்கின்றவர்களுக்கும், இன்னும் சிறு பண்டங்கள், பழங்கள் முதலியவைகளை விற்கக் கூடியவர்களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கும் போது, இவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாடுகளைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த படியாக பீனல் கிளாஸ். இதிலே அபராதம் எல்லாம் கொஞ்சம் அதிகமாகவே போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு விதத்தில் குற்றம் செய்பவர்களை நன்றாகத் தண்டிக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருந்த போதிலும் முதன் முதலாக இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக்கொண்டு வரும் போது கொஞ்சம் சலுகைகள் கொடுத்து, விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் உற்சாக மூட்டும் வகையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இதில் இருக்கும் எல்லா விதமான கஷ்டங்களையும் நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். நமது சேலம் அங்கத்தினர் கனம் சுப்பிரமணிய கௌண்டர் அவர்கள் சில முக்கியமான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள், மற்ற அங்கத்தினர்களும் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள், எல்லாக் கருத்துக்களையும் சர்க்கார் மனதில் வைத்துக்கொண்டு நல்ல விதத்தில் இதை அமுல் நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட அங்கத்தினர்களில் ஒரு சிலர் இந்த மசோதாவின் அடிப்படக்கே எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். கனம் அங்கத்தினர் லாஸர் அவர்கள் “பீரி மார்க்கெட்” ஆக காம்பெடிஷனுக்கு விட வேண்டுமென்று போட்டிருக்க வேண்டும், அப்படிப் போட்டிருந்தால் தான் நலமாக இருக்கும், அப்படிப் போட்டிருந்தால் ரெகுலேஷன் இல்லாமல் சட்டம் இல்லாமல் கடைக்குச் சென்று, அவர்கள் இஷ்டம்போல் போட்டி போட்டுக் கொண்டு கேட்கட்டும், அப்போது விளைபொருள்களை நல்ல விலைக்கு அவர்களே விற்பது விவசாயிகள், அதற்கு எதற்காக சட்டம் போட்டேனெனும் என்ற கருத்தில் பேசினார்கள். அதைத் தொடர்ந்து ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சாதாரணமாக சந்தை இருக்கிறது, சந்தையில் நல்ல கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்தால் போதும், இம்மாதிரி மார்க்கெட்டின் சட்டமே வேண்டாம், அப்படி வைத்துக் கொள்வது என்றால் முன்பு இருந்த முறையில் கமர்ஷியல் கிராபிஸுக்கு மாத்திரம் போதும் என்ற கருத்தில் பேசினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் சின்னதுரை அவர்களும் அந்தக் கருத்தில் தான் பேசினார்கள். இருந்தாலும் சில பொருள்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். விதி விலக்கைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்கள் குறிப்பிட்டது வெங்காயம், புகையிலை இரண்டைப் பற்றி. இன்னும் சிலர் கத்திரிக்காய், வெண்டைக்காய், முருங்கைக்காய் புஷ்பம், கருவாடு, இம்மாதிரி பொருள்களுக்கும் இது வந்து விடுமோ அளிக்கலாசரல் ப்ராட்ட்யூஸ் என்று போட்டதால் என்று சொன்னார்கள். இன்னொரு அங்கத்தினர் என்னிடம் வந்து இது பாலுக்கும் வந்து விடுமோ என்று கேட்டார்கள். இதிலே டெய்ரி ப்ராட்ட்யூஸை எடுத்து விட்டோம். லைவ்ஸ்டாக் அதாவது கால்நடை அதையும் எடுத்தாய் விட்டது. அப்படிப் போட்டிருந்தாலும் எல்லாவற்றுக்கும் இது உடனடியாக அமுலுக்கு வரும் என்பதில்லை. எந்தப் பொருள்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம், எந்த இடத்தில் கொண்டு வருகிறோம் என்பது நோட்டிபை ஆகவேண்டும். நோட்டிபை ஆகவேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறோம். குறிப்பிட்ட ஒரு பொருள் ஏராளமாக விற்பனையாகிறது என்றால் விளைக்கின்றவர்களுக்கு நலன் அளிப்பதாக இருந்தால் அப்போது நோட்டிபிகேஷன் வரும். விதி விலக்கு என்பது ஒன்றும் தேவையில்லை. நோட்டிபிகேஷன் செய்தால்தான் அந்தப் பொருளுக்கு இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும். எந்தெந்தப் பொருள்களுக்குத் தேவையில்லையோ அதை யெல்லாம் யோசித்து நோட்டிபிகேஷன் செய்யாமல் விட்டு விடலாம். அதைப் பரிசீலனை செய்து கொள்ளலாம். ஆகையால்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [1st September 1959]

விவசாயிகளுடைய நலனை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இந்த அடிப்படையில் சட்டம் அமுலாக்கப்படும் என்று முதலிலேயே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பரீ மார்க்கெட் என்று வைத்து விட்டால், அந்த மார்க்கெட்டில் இருப்பவர்கள் கட்டுப்பாடு செய்து கொண்டு, அதனால் விவசாயிகளுடைய நலன்பாதிக்கப்படலாம், பாதிக்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய நலனைக் கருதி சில விதிகள் சில ரெகுலேஷன்கள் இருக்க வேண்டும், மார்க்கெட் ஒழுங்காக நடக்கவேண்டும், விவசாயிகளுடைய நலம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் அடிப்படை. ஆகையால் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே கமர்ஷியல் கிராபஸுக்கு மட்டும் சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஏற்பட்ட அனுபவத்தில், பெரும்பாலோருடைய அபிப்பிராயத்தை யொட்டி, மற்ற விவசாயப் பொருள்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தச் சட்டம் விரிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றொன்று, கடன் வசதிகளைக் கொடுப்பார்களா, மற்ற வசதிகளைக் கொடுப்பார்களா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மசோதா, விற்பனை ஒழுங்காக நடக்க வேண்டும், விற்பதில் விவசாயிகள் சுரண்டப்படக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் கொண்டுவரப்படுகிறது. கடன் கொடுப்பதை யெல்லாம் இதிலே சேர்க்க முடியாது. விற்பதற்கு வசதிகள் செய்து கொடுப்பது பற்றி, கட்டிட வசதிகள், குடேளன் வசதிகள் செய்து கொடுப்பது இவைகளெல்லாம் கவனிக்கப்படும், இதிலே முக்கியமாக, விசேஷமாக கவனம் செலுத்தப்படும் என்று நான் செல்லிக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், கமிட்டி சீராக நடைபெறாமல் சூபர்சீட் செய்யப்பட்டால் என்ன ஆவது, அப்படி சூபர்சீட் செய்யப்பட்டு இரண்டு வருஷத்திற்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். செலக் கமிட்டியில் இதைப் பற்றி நன்றாக யோசித்து இப்படி சூபர்சீட் செய்வதானது ஒரு முறை ஒரு ஆண்டுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஒரு ஆண்டுக்கு சூபர்சீட் செய்த பிறகு நிலைமையைப் பார்ப்பார்கள். நிலைமையானது தேர்தல் வைத்து நடத்த முடியாது, சூப்நிலை சரியாக இல்லை யானால் மறுபடியும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிப்பார்கள். ஒவ்வொரு வருஷமாக நீடிப்பது 4 வருஷங்களுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. அப்போதைக்கப்போது பார்த்துத்தான் அதை நீடிப்பார்கள்.

அடுத்தபடியாக 24 (3) பிரிவில் ”

“When a market committee has been superseded—

(a) the Government may, at their discretion, by order appoint a suitable person or persons to carry out the functions of the market committee and transfer to such person or persons the assets and liabilities of the superseded market committee as on the date of such transfer.”

என்று இருக்கிறது. அதற்கு மேல் மற்ற விவரங்கள் எல்லாம் விதிகள் போடும்போது கவனிக்கப்படும்.

மற்றொன்று, மார்க்கெட் கமிட்டியில் பங்ஷன் சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கனம் லாஸர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மார்க்கெட் கமிட்டியின் பங்ஷன் மார்க்கெட்டிங் ஏற்பாடு செய்வது விற்பது இல்லை. இதிலே மிடிஸ்ட்மென் இல்லை என்று எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி விற்பது இல்லை. விற்கிறவர்களுக்கு நடுவே மிடிஸ்ட்மென் இருக்கிறார்களே, அது தான் இல்லை. அதற்கு இடம் இல்லை என்றுதான் சொன்னேன்.

1st September 1959]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

லைஸென்ஸ் பீஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதை விதிகளில் நிர்ணயிப்பதாக பழக்கம் இருக்கிறது. இந்தப் பழக்கத்தை மாற்ற வேண்டியதில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் லாலர் அவர்கள், தரகு வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது தரகு என்று சொல்வதற்கில்லை—அதை “மகிமை” என்று சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்—பொது நலத்திற்காக வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைத்தால் பிரயோசனமில்லை. விவசாயி கொடுத்த பொருளுக்கு பணம் கிடைக்க வேண்டும். வியாபாரிகள் மார்க்கெட் கமிட்டியில் இதை வைத்துக்கொள்வது சரியல்ல. நல்ல காரியங்கள் நடக்கின்றன என்றால் நடக்கட்டும். வேறு வகையில் நல்ல காரியங்களுக்கு பொருள் சேகரிக்க வேண்டுமே தவிர இதை எதிர்பார்ப்பது என்பது கூடாது. சில குறிப்பிட்ட பிராந்தியங்களுக்கு இந்த மகிமை கிடைக்காமல் போய் விடுகிறதே என்று கவலைப்படுவது சரியல்ல என்று தான் நான் சொல்வேன்.

கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்களுக்கு இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி பற்றி அதிகமாகத் தெரியும். அது சிறந்த முறையில் நடக்கிறது. பொதுவாக அவர் ஆதரித்த போதிலும், இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வைத்து நடத்தும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியை மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று பலமான் ஆட்சேபணை தெரிவித்தார்கள். வேறு சில கனம் அங்கத்தினர்களும் ஆட்சேபணை தெரிவித்தார்கள். கனம் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னது போல் இந்த கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளிலும் எங்கு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் செய்கின்ற எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கிறார்களோ அவைகள் மட்டும்தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றொன்று, கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் சில இடங்களில் சரியாக நடக்காமல் இருக்கலாம். அது எனக்குக் கூடத் தெரியும். ஊழல்கள் சில இடங்களில் இருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். ஊழல் இருந்தால் அதைத் தவிர்க்கிறோம். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி நடத்த—கனம் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னது போல்—இந்தச் சட்டப்படி என்னென்ன வசதிகள் செய்யவேண்டுமோ அவைகளையும், அதற்கு மேலும் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால்தான் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். “இதில் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம்” என்று ரிஜிஸ்ட்ரார் மூலம் வருவதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் திருப்திகரமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்து பின்னர் அதை மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியாகக் கருதுகிறோம். அவர்கள் கடன் கொடுக்கிறார்கள். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் கடன் கொடுப்பது பற்றி எதிர்பார்க்க முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் செலக்ட் கமிட்டிக்கு வந்திருந்தால் இதைத் தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியும். மற்ற அங்கத்தினர்கள் பார்த்தார்கள். “கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடத்தும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இருக்கும் இடத்தில் அக்கிரகஸால் கமிட்டி ஏற்படுத்தினால் அது சரியாக நடப்பதில்லை. அக்கிரகஸால் கமிட்டி இருக்கும் இடத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடத்தும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு இடம் இல்லை.” என்று கனம் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த இரண்டுக்கும் போட்டாப் போட்டி வேண்டியதில்லை.

மெம்பர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு நியமனம் எதற்காக என்று கேட்டார்கள். நியமனம் வேண்டுமென்பதற்கான காரணத்தை கனம் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் விளக்கினார்கள். சரியென்று ஒப்புக்கொண்டோம். தேர்தல் வேண்டும் வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கம்—அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல்—அந்தக் கூட்டுறவு சொசைடியே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. அந்த சொசைடி தனி நபர் அல்ல. அரசாங்கம் அல்ல. அதில் ஒரு உப கமிட்டி வைத்து மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியாக வைத்துக்கொள்ளலாம். கனம் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னது போல் கோவார்டேட்டிங் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி உறுப்பினர்களின்

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[1st September 1959]

காலம் 3 வருஷங்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். 5 வருஷங்கள் என்று வைப்பது சரியல்ல. அதற்கு 3 வருஷங்கள் என்றே வைத்துக் கொள்ளலாம்.

இதையெல்லாம் மேற்பார்வை பார்க்கவேண்டியது டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சரா அல்லது ரிஜிஸ்டிரார் ஆப் கோவாபரேடிவ் சொசைடியா? விவசாயப் பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவேண்டுமென்பதுதான் இதில் உள்ள முக்கிய அம்சம். பம்பாயில் எப்படி இருந்த போதிலும், இங்கு டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சரிடம்தான் பொறுப்பு இருக்கவேண்டும். அவர்தான் பொறுப்பு வகிக்கவேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோம்.

அப்பீல் பண்ணுவது பற்றிக் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முதலில் டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர்தான் இருக்கவேண்டுமென்று இருந்தது. செலக்ட் கமிட்டியில் பல அங்கத்தினர்கள் “எங்கோ ஒரு மூலையில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சருக்கு அப்பீல் பண்ணவேண்டுமென்றால் காலதாமதம் ஆகும். அதை விட அந்தந்த ஜில்லாக் கலெக்டருக்கே அப்பீல் செய்வதற்கு விதி செய்யலாம். அதற்கு மேல் அப்பீல் செய்வேண்டுமென்றால் டைரக்டருக்குச் செய்யலாம். முதலிலேயே டைரக்டருக்கு வேண்டாம்” என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, கலெக்டரைக் கவனிக்கும்படியாக இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிறது. நியமனம் எதற்காக இருக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். இதிலே விவசாயத்திலே அனுபவமும் அக்கரையும் உள்ளவர்கள் அங்கம் வகிப்பது நல்ல முறையில் வேலை செய்ய உதவியாக இருக்கும். தேர்தல் நடத்தப்பட்டாலும் இரண்டு, மூன்று பேர் இதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக இல்லாமல் இருந்தால் அந்தச் சமயத்தில் நியமனம் செய்வதற்கு வசதி இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர புதிதாக எதோ ஒரு அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளப்போவதில்லை.

கனம் மாணிக்கம் அவர்கள் “அவர்கள் ஹரிஜனாக இருக்கவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கலாம். ஹரிஜனாக இருக்கலாம். யாராக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். யார் உதவி அளிக்கக் கூடுமோ அவர்களைப் போட ஒரு வசதி செய்திருக்கிறோமே தவிர இதற்கு ஒரு அதிகாரம் வேண்டுமென்ற முறையில் வைத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. விவசாயிகள் 9 பேர், வியாபாரிகள் 4 பேர் என்பதுதான் இதன் அடிப்படை. விவசாயிகள் விளை பொருள்களைக் கொண்டு வருவது. விற்பதற்கு வியாபாரிகள். இதில் அடிப்படை விவசாயம். விவசாயிகளுடைய நலனுக்காகத்தான் இது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அதிகமாக விவசாயிகளைப் போட்டிருக்கிறோம். விவசாயிகள் நலத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் தேர்ந்தெடுப்பதில் யார் வேண்டுமானாலும் வரட்டும். விவசாயி ஒருவரே தலைவராக இருக்கவேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். அதை அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டது. அது ரொம்ப நியாயமான கோரிக்கை. ஆகவே, தலைவராக இருக்கக் கூடியவர் விவசாயப் பிரதிநிதியாக இருக்கவேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோம்.

மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் வேலை செய்கிற ஊழியர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகளை “மார்க்கெட்டிங் பண்டில்” இருந்து செய்ய முடியுமோ அவைகளெல்லாம் செய்து தரப்படும். அந்தந்த கமிட்டிகளின் சக்திக்கேற்றவாறு எவ்வளவு தூரம் வசதி செய்துதர முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் வசதி செய்து கொடுக்கப்படும்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை முத்துராஜா அவர்கள் “இதனால் சிறிய விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால், பெரிய விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் உணவைப் பொருள்களை அப்படியே வைத்துக் கொண்டிருந்து கடன் கூட வாங்காமல் பின்னர் நல்ல விலைக்கு விற்பதற்கு அவர்களுக்கு வசதி இருக்கிறது. உண்மையில்

1st September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

சிறிய விவசாயிகளுக்குத்தான் வசதி இல்லை. விற்க வேண்டிய பொருள்களை மார்க்கெட் யார்க்குக் கொண்டு போகிறார்கள். அங்கு பல பேர் வந்து கொடுக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் சேர்த்து பின்னர் டென்டர் கேட்கிறார்கள். யார் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு விற்கப் படுகிறது.

தேர்தல் நடத்துவதில் “பால்ட்” முறை இருக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். கை தூக்கி ஓட்டு எடுக்கிற முறையில் எனக்கே நம்பிக்கை இல்லை. சிலருக்குப் பயம் ஏற்படுகிறது. கட்சிகள், கலகங்கள் ஏற்படுகின்றன. தேர்தல் என்றால் “பால்ட்” முறைதான் வேண்டும். தேர்தல் வேண்டுமென்று ஏற்பட்ட பிறகு “பால்ட்” முறைதான் இருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம்.

விலை நிர்ணயம் என்பது வேறு விஷயம். “மினிமம் ப்ரைஸ், மாக்ஸிமம் ப்ரைஸ்” என்பது வேறு விஷயம். இன்று “ப்ரீ மார்கெட்டில்” விற்பது இதன் அடிப்படை. ரெகுலேட்டிங் மார்க்கெட் என்பது “ப்ரீ” மார்க்கெட்டு தான். இதைக் கனம் அங்கத்தினர் லாசர் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ரெகுலேட்டிங் மார்க்கெட்டில் ஒன்றும் முறண்பாடு இல்லை. எவ்வளவு அதிக விலை கிடைக்கக்கூடுமோ அந்த அளவுக்குத் தரத்திற்குத் தகுந்தபடி விற்கமுடியும். தரத்திற்குத் தகுந்தபடி அதை விற்பது என்பதுதான் இதனுடைய அடிப்படை. இன்னும் சில அபிப்பிராயங்களைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்ததை நாங்கள் மனதிலே வைத்துக் கொள்ளுகிறோம். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி அமைக்கப்படும்போது சம்பந்தப் பட்டவர்களை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு, முக்கியமாக உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுடைய நலன்கள் பரிபூரணமாகப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பிரேரணையைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“that the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.”

The motion was put and carried.

V.—ANNOUNCEMENT RE. NOTICE OF AMENDMENTS TO BILLS.

DEPUTY SPEAKER: I have to announce to the House that the Hon. Speaker has fixed 9 a.m. on 2nd September 1959, for the receipt of amendments to the Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959, and 11 a.m. on 5th September 1959, for the receipt of amendments to the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959.

The House will now adjourn and meet again to-morrow at 8-30 a.m.

The House then adjourned.